

Kaybedenler Klübü...

Anti-demokratik bir muhalefetin kısa tarihi

Rasim Kâmil

Bu kitap Derin Düşünce Fikir
Platformu'nun okurlarına
armağandır.

www.derindusunce.org

İçindekiler

Önsöz.....	5
1.bölüm	6
2.bölüm	10
3.bölüm	14
4.bölüm	20
5.bölüm	27
6.bölüm	32
7.bölüm	38

Önsöz

Darbe yapmadığı için Genel Kurmay Başkanına kızan bir Türk solu var. Aynı Türk solu başbakana “diktatör” diyor ve daha fazla özgürlük istiyor. İstanbul’da göz yaşartıcı gaz kullanan polisi eleştiren bu insanlar Suriye’de kimyasal silahla kendi halkını katleden Esed’e destek mitingleri düzenliyorlar.

Kim bu ana muhalafet? Kemalistler? Aydınlar? Elitler? Sanatçılar? Yoksa 1980’lerde çöken sosyalizmin kart abileri devrim nostaljisi içinde mi? Modern, çağdaş ve batılı olmakla övünen kemalistlerimiz ve solcularımız aslında Türkiye’nin en cahil ve bağınaz kesimi. Değişimin her türüne karşı çıkan, Kürt ve Ermeni nefretini İslâm düşmanlığı ile birleştiren ana muhalafetimiz özünde batılı değil. Devlete, kaba kuvvete ve resmî ideolojiye taparcasına bağlı oldukları için 21ci asrın Batı zihniyetini değil 1930’ların faşist ve totaliter Avrupasını çağırıyorlar.

Hitler, Mussolini ve Stalin’in başrolleri işgal ettiği, iki dünya savaşının ortalığı kasıp kavurduğu o korkunç yıllarda “bizim” Cumhuriyet gazetesi’nin faşizme ve faşistlere övgüler yağdırması bir rastlantı mıydı? Kemalistlerin ilâhı olan Atatürk’ün emriyle 80.000 Alevî Kürd’ün Dersim’de katledilmesi, Kur’an’ın, ezanın yasaklanması, imamların, alimlerin idam edilmesi, Kürtleri, Hristiyanları ve Yahudileri hedef alan zulümler de yine Atatürk ve onu ilahlaştıranlar tarafından yapılmadı mı?

Bu ağır mirasa sahip bir CHP ve Türk solu şimdilerde “İslâmî” olduğu iddia edilen bir cemaat ile, Fethullah Gülen’in ekibiyle ittifak içinde. Yobaz laiklerin, yasakların kurbanı olduklarını, baskı gördüklerini iddia eden bu insanlar alenen İslâm düşmanlığı yapan her türlü harekete hatta İsrail’e bile destek vermekten çekinmiyorlar. Tuttukları yol İslâm’dan daha çok bir ideolojiye benziyor: Gülenizm. Millî istihbaratın idaresinden dershanelere, dış politikadan bankalara kadar her konuda dertleri var. Ama Filistin’de, Doğu Türkistan’da, Irak’ta, Suriye’de, Arakan’da zulüm gören Müslümanları dert etmiyorlar. Acayip...

Türk solu, CHP ve Fethullah Bey... Nereden geldiler? Nereye gidiyorlar? Elinizdeki bu kitap meseleyi tarihsel bir perspektifte ele almayı amaçlıyor.

1.bölüm

Giriş

70 yaşında tek parti dönemi dahil bütün ihtilalleri yaşamış , ailesinin siyasetle iç içe olması nedeni ile bunları çok iyi irdelediğini düşünen biri olarak bu metni içtenlikle yazıyorum. Bu yazdıklarım, bizimle aynı kaderi paylaşan; cihan harbinde bitme noktasına gelen Japonya ve Almanya sıfırdan başlayıp kalkınarak dünya devi haline gelirken Türkiye'nin neden onların kalkınma trendini yakalayamadığı sorusuna da bir cevap arayışı şeklinde de okunmalıdır.

Ailemden halk partisinde milletvekilliği ve bakanlık yapmış olanlar olduğu gibi adalet partisinden milletvekili olan da olmuştur. Hala aile içinde sağ ve sol görüşte olanlar ve Gülen cemaati mensubu olanlar bulunmaktadır. 17 aralıktan sonra ailedeki siyasal yapıda bir kırılma olmuş ve sağ görüşlü sayın Gülen cemaati mensupları duruşlarını değiştirmiş ve kanımca sola kaymışlardır. Aslında birçok sosyoloğun tespit ettiği gibi marjinal gruplar hariç Türkiye'de sağ görüşlü kabul ettiğimiz seçmen kitlesinin sosyal adaletçi yani solcu, sol görüşlü seçmen kitlesinin ise genelde burjuvayı desteklediği gözlenmektedir. Marjinal grupların ise 70 yıldır gerçekte neyin peşinde olduklarını, onları kimin kullanıp kullanmadığını ise henüz tam çözebilmiş değilim.

Tek Parti Dönemi

Doğduğumda herkes Cumhuriyet halk partiliydi. Çünkü tek partili dönemdi başka alternatif yoktu. Tüm ailem 1946'ya kadar halk partisinin destekçisi oldu. Babam, amcam ve dayılarım Atatürk döneminin öğretmenleri olduğundan bir bakıma CHP'li olmak zorunda idiler galiba. Çok partili döneme geçince ailede siyasi bölünme oldu. Ailenin bir bölümü CHP'li, bir kısmı ise Demokrat Partili oldu. Zamanla bu siyasi ayrışma aile arasında gerginliğe hatta küskünlüğe kadar gitti. Aynı köyde sadece bu yüzden uzun süre görüşmedik. Bizim ve dayılarımızın evleri köyün girişinde Demokrat partili akrabalarımızın evleri ise köyün üst tarafında idi. Her seçim döneminde babam ve dayılarım evimizin önündeki yalak taşına

oturur, köylüyü çağırır ve propaganda yaparlardı. Tabii hissımlarımız da kendi marabasına DP propagandası yaparlardı. Köylü çok fakirdi. Beylere mahkumdu. Ancak onların sayesinde boğaz tokluğuna yıl boyunca çalışıp geçiniyorlardı. Bizim taraf köylüye ‘hangi partiye oy vereceksin?’ diye sorduğunda ‘bey, sizin ekmeğinizi yiyoruz tabii CHP ye vereceğiz!’ derler; ancak sandıklar açıldığında oylar hep DP’ye giderdi. Şimdi o fakir, cahil bırakılmış halkın ne kadar sağ duyulu olduğunu anlıyorum. Cumhuriyeti kurmuş, halkla istiklal mücadelesi vermiş bir parti niçin halkın gözünden düşmüştü? Çünkü **CHP ittihat ve terakki** zihniyetinin devamı olan, batı hayranı, İslamiyetin ülkenin kalkınmasında engel olduğuna inanan bir ideolojiye sahipti. Halk, dini açıdan da cahil bırakılmış; medreseler kapatıldığından din eğitimi doğru dürüst yapılamamış, din adına halkın hurafelere inanmasının kapısı açılmıştı. Bunu fırsat bilen CHP 1935’de İnönü’nün Milli şef olduğu dönemde dini toplumdan koparacak politikalara gitmiş, ezanı Türkçeleştirip camilerin bir kısmını samanlık ve depo yapmış; mahalle aralarında dini eğitim almak isteyen çocuklara yasaklar getirmişti. Bunları bizzat ben kendim yaşadım. Evimizin hemen yakınındaki Esatpaşa yokuşunun alt kısmında olan ve şimdi adını hatırlamadığım cami samanlık olarak kullanılıyordu. Ben, abim ve mahallenin diğer çocukları burayı oyun sahası olarak kullanıyorduk. Tek tük açık olan camilerden Esatpaşa camisine de kardeşim ve ben suparalarımızı ceketimizin altına saklayarak din eğitimi almaya giderdik. Zaman zaman camiye baskın yapılır ve saklanırdık. Rahmetli babam da bazı mahalle çocuklarına gizlice Kur’an öğretirdi.

Cumhuriyetin ilk kuruluş yıllarında devlet savaştan çıkmış, hazinede para yok ve Çanakkale savaşında yetişmiş kültürlü gençlerin birçoğu şehit olduğundan ülke yetişmiş kadrolardan yoksundu. Halk cahil ve yoksuldu. Halkı bu durumdan kurtarmak için devlet, toplum mühendisliği yapmaya karar verdi. Toplum batılılara benzetmek için devrimler yapıldı. Şapka devrimi, harf inkılabı, kadınlara medeni haklarının verilmesi ve hukuk devrimi gibi devrimler acil olarak çok sert önlemlerle uygulamaya konuldu. Özellikle şapka devrimine İslami cemaatler hristiyan kıyafetine bürünemeyiz gerekçesi ile karşı çıktılar ve şapka isyanları başladı. **78 kişi** bu yüzden idam edildi. Sadece Erzurumda bu gerekçeyle asılan 13 kişi vardı. Hatta Erzurum’da bu gerekçeyle asılanlardan biri de Şalcı bacı denilen ev ev dolaşıp şal satan bir kadındı. Yüzlerce kişi tutuklanarak zindanlara atıldı. Akrabamız olan Erzurum milletvekili’nin dedesi annemin anlattığına göre bu yüzden öldürülmüştü. Hatta

ömrü boyunca Halk Partili olan rahmetli dayım da şapka isyanına katılmış fakat büyük dedemin ikazı ile Ilica'dan Erzurum'a doğru yürürken geri çevrilmişti. Dedem büyük bir

olgunlukla şapka kanununu sadece kasketini yan takarak protesto etmişti. Arap alfabesi ile eğitim 1928 yılında sıkı bir şekilde yasaklandı. Bir gün ilkokul 2. Sınıfta bir çocuk yazı tahtasına Arap harflerinden birkaç harf yazdı diye dayakla cezalandırılmıştı. Dedemin binlerce kitabından hiç birini okuma şansım olmadı. **Bu zihniyetin bugün bile çok fazla değiştiğini düşünmüyorum.** Halen Osmanlıca'yı öğrenemedim. Gençliğim sporla, resim yapmakla, folklorla haay huyla geçti, yaşlılığında aklım başıma geldi ama bu sefer de hafızam yetmez oldu.

Geldi geçti benim ömrüm, kadrini bilmedim.

Bir kuş gibi uçtu gitti, kadrini bilmedim.

Cumhuriyet Devrimleri

Devrimlerin tasvip edilecek tarafları vardı ancak çok acele edilmiş ve uygulamada despotluğa gidilmişti. Oysa devrimler halka anlatılarak, zamana yayılarak halkla birlikte mutabakat sağlanarak yapılabilirdi. Japonlar kendi kültürlerini bozmadan bu işi gayet iyi başardılar. Tarih değiştirildi, resmi tarih oluşturuldu, Osmanlı hanedanının malına mülküne el konulup yurt dışına sürüldü. Osmanlı, binbir yalanla tarih kitaplarında gençlere karalandı. Oysa ancak resmi tarihin sis perdesi aralandığında anladık ki istiklal harbinde padişahın önemli bir rolü varmış. Bize doğru diye belletilen bir çok bilgi yalan ve yanıltan ibaretmiş.

O dönemde tüm İslam alemine fetva veren halifelik kurumu kaldırılmış, İslami cemaatler başsız kalmıştı. İslami cemaatler ve tarikatlar illegal hale gelmiş ve yer altına inmişlerdi. Osmanlıca, içerisinde Türkçe Arapça ve Farsçayı barındıran bir Osmanlı medeniyetinin dili idi. Avrupalılaştan Türkiye Cumhuriyeti ise ulusal devlet modelini benimsemiş, toplumu ve

dilini Türkçeleştirmeye karar vermiş, bazı Türkçe karşılığı olmayan kelimeler ise ya batıdan alınmış ya da uydurulmuştu. 1932’de Türk dil kurumu kurulmuş ve bu düzenlemeler resmi hale getirilmişti. Oysa İstiklal harbi Türkü, Kürdü, Çerkezi, Abazası, Lazı ile topyekün

yapılmış ve başarılı bir savaştı. Bu dönemde halk potansiyel tehlike olarak görülmüştü. Özellikle Devlet için dindarlar, Kürtler ve Aleviler mercek altına alınan gruplardı. Atatürk dönemi baskıcı devlet anlayışının hakim olduğu bir dönemdi. İstiklal mahkemeleri başlangıçta milli mücadeleye karşı olanlarla mücadele için kurulmuş, Cumhuriyetin kuruluşundan sonra ise bu mahkemeler devlet ideolojisine ve Atatürk’e karşı olanların yargılandığı ve idama mahkum edildiği kurumlar haline almıştı. Bu mahkemeler tarafından idam edilenlerin kesin sayısı belli değildir. Resmi belgelere göre bile bu sayı binlercedir. Hatta İstiklal harbinde doğuda büyük başarılar göstermiş Kazım Karabekir paşa bile bu mahkemelerde yargılanmış, ancak askeri öğrencilerin mahkeme salonunda toplanması sonucu cezalandırılmaya cesaret edilmemiştir.

Cumhuriyet Burjuvasisinin Oluşturulması

Atatürk’ün vefatından sonra devlet ceberut bir devlet olmuş ve halkı sindirerek politikalarını yürütmek istemişlerdir. Halk özellikle doğu ve güneydoğuda jandarma korkusu ile yaşamış, bazı yerlerde küçük çaplı isyanlar olmuş ve bunlar Dersim’de olduğu gibi katliamla durdurulmuştur. Doğu ve güney doğuya yatırım yapılmamış, eğitim götürülmemiş, sanki buralar ileride zaten elden çıkacak gibi davranılmıştır. Sadece Kürt bölgelerine değil Anadolu’da Türklerin yoğun yaşadığı birçok yere de üvey evlat muamelesi yapılmıştır. Batıda yatırımlara hız verilmiş, sanayiye geliştirmek için Devlet desteği ile bir takım iş adamları grubu yaratılmıştır. Koç’lar o dönemde palazlanmış ve günümüze kadar devletle yakın temas içinde olmuştur.

Sonraları daha pek çok Devlet destekli sanayici

oluşturulmuştur. Devlet bu sanayicilerden desteğini çektiğinde de bu gruplar ihtilalleri destekleyerek veya ekonomik manipülasyonlarla bir şekilde malı götürmüşlerdir. Devlet bu destekleri verirken seçici olmuş, kendi ideolojisini taşıyan kurumları kalkındırmış, Anadolu halkına ise destek olmamıştır. Koç’un ürettiği kartondan araba Anadolu, Gümrük vergileri yordamıyla Mercedes fiyatına halka satılmıştır. Sonraları özellikle inşaat sektöründe devlet ihalelerinde bir kısım kuruluşlar desteklenmiş yeni yeni zenginler türetilmiştir. Komünizm yasaklanmış, sanatçıların, yazarların her hareketi mercek altına alınmış, öküzün altında buzağı aranmış, en ufak komünizmi hatırlatacak simgeler dahi suç sayılmıştır. Hiç unutmuyorum bir kibrit kutusu üzerindeki resim orak-çekice benziyor diye ve yine bir şair şiirinde sarı inek ifadesi kullandı diye ciddi bir şekilde suçlanmıştır. Bu dönemde **Nazım Hikmet gibi önemli bir şair komünist olduğu için suçlanmış, hapiste yatmış ve çareyi yurt dışına kaçmakta bulmuştur.**

2.bölüm

CHP'nin iktidar olduğu dönemde İslâm'ı yaşamak isteyenler ya hapse atılır ya da idam edilirdi. Kur'an ve ezan yasaktı. Camiler kapatılıyordu.

Cumhuriyet Döneminde Din

Din Allahın dini, tabî ki bu milletin kalbinden sökülüp alınamazdı. Bu uğurda gönül erleri her şeye rağmen yılmadı ve dini faaliyetlerine devam ettiler. Nakşiler, Kadiriler, Halvetiler, Mevleviler, Nurcular, Süleymancılar, Menzil cemaati gibi gruplar ve sonradan daha bir çok İslami vakıf ve cemaat dine hizmet için faaliyet gösteriyordu. Said Nursi risalelerini bu dönemde büyük zorlukla, hapis ve sürgün şartlarında yazmış, kibrit kutularında dışarı çıkarmış, pek çok talebe yetiştirmişti. Risaleler bu talebeler vasıtası ile gizli gizli elle çoğaltılarak topluma ulaştırılmıştı. Bu dönemde nur hareketi basın medya ve hükümet tarafından binbir iftira ile karalanmış ve medya gücüyle benim gibi, saf olan halk da buna inandırılmıştı. Nur toplantıları basılmış ve risaleler yasaklanmış, talebeler hapse atılmıştı. Bu

dönemde Efendi dedem de dua ve himmetleriyle gayret edenlerdendi. Ne Said Nursi, ne diğer ulema, ne de Efendi dedem siyasete bulaşmamış; Allah'ın dinine hizmeti ön plana almışlardı. Bu arada Efendi dedemden biraz bahsetmeden geçemeyeceğim. Hem rahmete vesile olur, hem de onun İslami duruşu, günümüz Müslümanları için de ibret olabilir. Efendi sessiz, mütevazi, gösteriş ve zevahirden uzak bir hayat sürmüş bir sufi, tasavvuf ehli bir hoca ve bir zahiddi ama bunların hepsinden öte mükemmel bir insandı. Çok zeki, akıllı ve kültürlü olduğu kadar ruh ve his cephesi zengin bir zattı. Tüm insanlığa ve tüm mahlukata karşı büyük bir sevgisi vardı. Taassuptan daima kaçmış; ileri fikirli, anlayışlı bir insandı. Bütün ömrünü 2000 ciltlik zengin kitap koleksiyonunu okuyarak ve ibadet ederek geçirmişti. Sorunlara nüktedan örneklerle cevap veren, devletine bağlı bir insandı. Keramet ehliydi ama halini hep gizlemeye çalışırdı. Dedikoduya şiddetle karşı çıkar, daima sabrı ve tevekkülü tavsiye ederdi. Allah şefaatine nail eylesin.

Çok Partili Döneme Geçiş

CHP 1946'da çok partili döneme geçmek zorunda kalmış ancak seçimde açık oy gizli tasnif uygulaması yapılmıştı. Yani sandık başında sandık görevlisine hangi partiye oy verdiğini gösteriyordun, onlar da oyları sayarken gizlice sayıp işine gelmeyenleri imha ediyordu. Sandık başında devletin bürokratları vardı. Böyle göstermelik bir seçimdi. Buna rağmen DP hatırı sayılır bir oy almıştı. Bu dönemde de Atatürk'ün yakın arkadaşı olan akrabamız Erzurum milletvekili olduğundan biz ailecek CHP'li idik. 1950'ye kadar devleti İsmet İnönü başkanlığındaki CHP yönetti. İnönü milli şef ilan edildi. Paraların üzerindeki Atatürk resimleri kaldırılıp yerine İnönü resimleri konuldu. Varlık vergisi çıkarıldı. İşadamları Erzurum Aşkale'ye gönderilerek taş ocaklarında çalıştırıldı. Bir toplu iğne bile üretemiyorduk. Hiç unutmam evin hemen yakınında 'her şey on para dükkanı' vardı, annem beni gönderir oradan Fransız malı toplu iğne alırdım.

1950'de Demokrat Parti 'yeter söz milletini!' sloganı ile oyların çoğunluğunu alarak iktidar oldu. DP iktidarında dindarlar biraz nefes aldı. Ezan orijinal haline dönüştürüldü. İmam hatip okullarının sayıları arttırılarak din eğitiminin önü açıldı. Kalkınma hızlandı. Pek çok fabrika, yol ve okul yapıldı. Ancak DP, HP den ayrılan Adnan Menderes, Celal Bayar gibi milletvekilleri tarafından kurulduğundan resmi ideolojiye tam bir cephe alamadılar. Özellikle ordunun, batının, sermayenin, basının ve üniversitenin baskısı ile dindarlara tam bir serbestlik getirilemedi. O dönemde her nedense her iki parti de Atatürkçü oldu. 'Sen Atatürk ilkelerini ihlal ettin...', 'sen Atatürk'ü sevmiyorsun...' kavgaları başladı ve bugünkü Atatürkçülüğün temelleri atıldı. Atatürk için koruma kanunu çıkarıldı ve kimse Atatürk aleyhine hiçbir eleştiride bulunamaz oldu. Açıkça sansür uygulandı. Atatürk resimleri bütün resmi dairelere konmuş, Atatürk büstleri bütün okul bahçelerine yerleştirilmiş, bütün kongrelerde, bütün resmi kitaplarda Atatürk resimleri konulması zorunluluğu getirilmişti. Bu uygulama halen devam etmektedir. Bir zararı yoktur belki ama demokratik ülkelerde böyle bir zorunluluk olmayacağı da muhakkaktır. Herkes sevdiği kişinin resmini koyup koymamakta serbest olmalıdır.

1958'de **VATAN CEPHESİ** kuruldu. Her gün radyolardan vatan cephesine katılanların isimleri yayınlanmaya başladı. Bence bu bir hata idi çünkü halkta bir ayrışma meydana geldi

ve toplum gerildi. CHP'lilerle DP'liler birbirine girmeye başladı. Bu durum, 60 ihtilaline zemin hazırladı. Sonraları İnönü bu durumu hazmedemedi ve mecliste çok sert muhalefet

yapmaya başladı. Bu halkı iyice gerdi. 1 Mayıs 1959'da **İnönünün Uşak mitinginde taş ve sopalarla İnönü'ye saldırıldı**. Bu bence bardağı taşıran son damla oldu. 60 ihtilalinin sebeplerinden biri de bu gösterildi. Kanaatimce bu saldırı da önceden planlanmış bir provokasyondur. 1955'de **yine derin devlet tarafından 6-7 Eylül olayları başlatıldı. Güya Atatürk'ün Selanik'teki evi yıkılmıştı ve İstanbul'daki Rum azınlık Kıbrıs'taki enosise yardım topluyordu. Rum ekalliyetin malları yağma edildi ve Rumların çoğunluğu Yunanistan'a göç etmek zorunda kaldı. Sonraları dönemin MGK genel sekreteri olayların Özel Harp Dairesi tarafından düzenlendiğini itiraf etti. BİR KEZ DAHA KANDIRILMIŞTIK...**

2. Dünya harbinden sonra Dünya üç bloğa ayrıldı. Amerika önderliğinde Demokratik ülkeler, Rusya önderliğinde Komünist ülkeler ve bunların ikisine de bağlı olmayan bağımsız ülkeler... Türkiye Rusya'nın yanbaşı olduğundan ve Rusya ile yıllarca harp ettiğinden Rusya'yı bir tehdit olarak görüp Amerika bloğunda yer aldı. **1950'de Türk askeri Nato'nun istekleri doğrultusunda Kore'ye gönderildi**. Kore'de Türk askeri büyük başarılar gösterdi ancak pek çok ta şehit verdi. 1952'de **Türkiye Nato'ya girdi**. Nato, bütün Nato ülkelerinde kendisine tehdit oluşturacak toplumsal hareketleri önlemek için gizli bir örgüt kurdu. Sonraları bu örgüt pek çok ülkede CIA desteği ile ihtilal yaptırdı veya buna zemin hazırlayacak cinayetler işledi. Türkiye'deki ihtilallerin hemen hepsinin arkasında bu örgüt vardır. Sonraları demir perde yıkılınca Nato ülkelerinden gladyo kaldırılmış ancak Türkiye'de ERGENEKON adıyla derin yapı faaliyetlerine devam etmiştir. Bu gün bu örgütün yapısı büyük ölçüde çöktürülmüş olmasına rağmen uzantıları halen faaliyetlerine devam etmektedir. Türkiye Nato'ya girdikten sonra Marshall yardımları yapıldı, silah fabrikaları gazocağı fabrikasına dönüştürüldü. Kötü, bozuk margarinler halka dağıtıldı. Halkın kullanamayacağı bozuk dokuma tezgahları gönderildi. Unutmuyorum, köylü bu tezgahları söküp bazı parçalarını örgü şişi olarak kullanıyorlardı. Bundan anlaşılıyor ki Marshall yardımının asıl gayesi silah fabrikalarını kapatırıp Türkiye'yi silah satacağı bir pazar haline getirmekmiş.

DP iktidarında hızlı bir kalkınma trendine girilmiş, halkın özgürlükleri arttırılmış, dindarlar dini pratiklerini daha rahat yaşamaya başlamış ve bürokraside yavaş yavaş DP'liler yer almaya başlamıştır. Amerika ile olan ilişkilerde de bazı nedenlerden dolayı ilişkiler bozulmuştur. Bu durum Amerika'yı, askeri kliği ve iş adamlarını çok rahatsız etmiş ve ihtilal için kollar sıvanmıştır. Derin devletin, Amerika'nın, CHP'nin, özellikle İnönü'nün, iş adamlarının ve bürokrasinin desteği ile pek çok provokasyon hazırlanmış, Üniversite gençliği ayaklandırılmış ve basın yolu ile yalan haberler yapılarak toplum provoke edilmişti. O dönemlerde ben 17 yaşlarında akli havada, spordan ve kızlardan başka bir şey düşünmeyen havai bir gençtim. Gazetelerde Beyazıt meydanında üniversiteli 40 öğrencinin yakalanarak öldürülüp, fırınlara atılıp sabun yapıldığını okuyunca büyük bir infiale kapılıp isyan duygusuna kapılmıştım. Biraz benim saflığımdan, biraz bütün ailemin CHP'li olmasından ve bu yüzden DP karşıtı olduğumdan, yani duymak istediğim bu olduğundan anlatılan her şeye inanıyordum. Sonra anlaşıldı ki bu tamamen halkı ihtilale hazırlamak için uydurulmuş bir yalanmış. **Onun için artık nefsimi hoş gelen propagandaları iyice ölçüp biçmeden,**

doğruluğunu kesin öğrenmeden asla inanmıyorum. BU İKİNCİ BÜYÜK ALDANMAMDİ.**1960 ihtilali**

1960'ta 27 Mayıs sabahı uyandığımızda Alpaslan Türkeş'in gür sesi ile ihtilalin yapıldığını öğrendik. Büyük bir sevinçle sokaklara koştuk. O zaman Erzurum 3. Ordu komutanı **Ragıp Gümüşpala paşayı** omuzlarımıza alıp büyük sevinç gösterileri yaptık. Ragıp Gümüşpala İhtilali yapanların kendisinden daha kıdemsiz biri tarafından gerçekleştirilmiş olması halinde 3. Ordu ile Ankara'ya yürüyeceğini bildirmiş, bunun üzerine darbenin başına Cemal Gürsel getirilmişti. Darbe 37 genç subay tarafından başlatılmıştı. İhtilalin başkanı Erzurumlu Cemal Gürseldi. (Cemal aga) devlet başkanı olmuştu. Sevincimiz iki kat arttı. Sonradan anlıyoruz ki o da bizim gibi aldatılmışlardanmış. Kısa sürede ekarte edildi. İhtilali yapanlar zamanla birbirine düştü. Hatta mecliste silahlar konuştu ve duyduğumuza göre Cemal Gürsel vurularak yatalak oldu. 1963'de hastalanarak vefat etti.

Demokrat Parti milletvekillerinin tümü tutuklanıp Yassıadaya gönderildiler. İhtilalde DP'li milletvekillerinin yurtdışına 10 uçak dolusu para ile kaçarken yakandığı yalanı uyduruldu. Yassıada duruşmaları tam bir komedi idi. Menderesi itibarsızlaştırmak için uydurma, ahlaksız iftiralar atıldı. **Bebek davası, cımbız davası, köpek davası** gibi komik isnatlarla davalar açıldı. Bu isnatlar karşısında sayın Menderes efendiliğini hiç bozmamış, vakarı ile bütün isnatlara cevap vermişti. Tüm demokrat partililer hüküm giymiş, yıllarca hapis yatmış, Menderes, Koraltan, Zorlu ve Bayar idamla cezalandırılmış ancak Bayar yaş haddi dolayısı ile idam edilmemiş; Menderes, Zorlu ve Polatkan asılarak şehit edilmişlerdi. Zaten Yassıada mahkemeleri Mahkeme başkanı Salim Başolun deyimi ile “**sizi buraya gönderen kuvvet böyle istiyor**” diyerek mahkemenin hukuksuzluğunu ortaya koymuştu. **Bu zulümde CHP'nin parmağı olduğundan oyumu hiçbir zaman bu partiye vermeyeceğim. ÜÇÜNCÜ KEZ ALDATILMIŞTİM. 27 Mayıs bayram ilan edilmiş, ülke yıllarca bu bayramı kutlamıştı.**

Akif'in deyişi ile

Zulmü Alkışlayamam zalimi asla sevemem Gelenin keyfi için geçmişe kalkıp sövemem.

Zalimin zulmü varsa mazlumun Allah'ı vardır.

3.bölüm

CHP iktidarı

CHP seçilmeden iktidar olmayı başarmıştı. 1961’de İhtilal komitesi yeni bir anayasa yaptı. Bir yıl sonra seçimlere gidildi. Demokrat parti kapatılmış olduğundan yerine Adalet partisi kurulmuş, İnönü CHP’nin başında kalmış ; Feyzioğlu Cumhuriyetçi Köylü Millet partisini, Ekrem Alican da Yeni Türkiye Partisini kurmuştu. Demirel İstanbul Teknik Üniversitesi mezunu, bürokrasiyi bilen, iyi yetişmiş bir teknokrattı. Seçimlerde AP, oyların çoğunu aldı ancak tek başına iktidar olacak oy oranına kavuşamadığından CHP ile koalisyon yapmak zorunda kaldı. Ancak Milli Birlik Komitesi adı verilen ihtilali yapanlardan oluşan kurul

Cumhuriyet Senatosu denilen ikinci bir meclisi oluşturarak hükümeti devamlı kontrol altında tuttu. Cemal **Gürsel** Cumhurbaşkanı, İnönü de başbakanı. İnönü çok yaşlanmış ve çok yıpranmıştı. Ancak Bu koalisyon yedi ay ancak dayandı. Sonra CHP, CKMP, YTP ve bağımsızlar anlaşıp hükümeti kurdular. Bu dönemde İnönü ortanın solu kavramını siyasete getirmiş ve CHP biraz sola kaymıştır. Toprak reformu girişimleri olmuş başlangıçta güneydoğudaki toprak ağalarının büyük bir kısmı tutuklanmış sonra AP ve CKMP’ye oy kaptırma korkusu ile uygulamadan vazgeçilmiştir. Demirel İnşaat mühendisi olduğundan o dönemde güzel işler yapmış, barajlar, okullar, hastaneler ile memlekete hizmet etmiştir. Ancak yıllar sonra cumhurbaşkanı olmuş, Cumhurbaşkanı olduğu dönemde asıl yüzü ortaya çıkmış, aslında sağ görüşlü bir polikacı değil, sol görüşlü ulusalcı bir görüşe sahip olduğu anlaşılmalıdır. Demek ki bu sefer de **DEMİREL TARAFINDAN KANDIRILMIŞIM.**

Öğrenci Dernekleri

61 anayasası ile üniversite öğrencilerine dernek kurma yetkisi veriyordu. Bunun için Üniversitelerde öğrenci dernekleri kuruldu. Bazı Üniversitelerde sol görüşlü, bazısında da sağ görüşlü gruplar derneği ele geçirdiler. Başlangıçta sol görüşlü öğrenciler İnönücü, sağ görüşlü öğrenciler de Demirelci idi. Birisi AP tarafından diğeri CHP tarafından desteklenip finanse ediliyorlardı. Öğrenci derneklerinin üst çatısında iki önemli öğrenci kuruluşu vardı. Birisi Milli Türk Talebe Birliği, diğeri Türkiye Milli Talebe Federasyonu idi.

Öğrenci dernekleri senede bir toplanıp bu birliklerin yöneticilerini seçerlerdi. Dünya Soğuk Savaş döneminde idi. Onun için bu iki önemli kuruluşun da bu savaşa dahil edilmesi gerekiyordu. Sonuçta Milli Türk Talebe birliği sağ görüşü yani AP'yi ve Amerika'yı; Milli Türk Talebe Federasyonu da sol görüşü yani CHP'yi ve Rusya'yı destekler oldu. (Oysa 1961'de Berlin duvarı yıkılmış, Sovyetlerin batı ile ilişkilerinde yumuşama olmuştu.) Bu iki öğrenci grubu arasında zaman zaman şiddetli çatışmalar oluyordu. Bu sağ ve sol görüşün tam karşılığını henüz anlamış değilim. Yani kimin gerçekte ne istediğini, sağ ve solun kapsadığı alanı, hangi noktalarda çatıştıklarını, hangi noktada birleştiklerini çözebilmiş değilim. Tek gözlemleyebildiğim maddi ve manevi konularda çatışıp menfaat konusunda birleşiyor oldukları. Nasıl bir şeyse, cahiliyetime verin .

İhtilalden iki yıl önce abim İmam Hatip Lisesini bitirip İstanbul Yüksek İslam Enstitüsüne girdi. Ailece bu hasrete dayanamayıp Erzurum'daki malımızı mülkümüzü satıp İstanbul'a taşındık. Koşuyolu'nda mütevazi bir apartman satın aldık. Ben lise son sınıfı Haydarpaşa lisesinde okudum. O zamanlar liselerde öyle siyasi hareketler yoktu. Zaten mütedeyyin bir aileden geldiğimden siyasete meylim de yoktu. O dönemde mütedeyyinler gerek baskılardan dolayı gerekse inançlarından dolayı dünyevi konulara pek iltifat etmezlerdi. Rahmetli babam da ailemizdeki milletvekili, tekrar seçilemeyince sanırım siyasi görüşünü değiştirmişti. Zaten babamın CHP'li olması sadece bir minnet borcu idi. Liseyi bitirince Akademiye kazandım. O dönemde Akademi zengin çocuklarının mekanı, asortik bir okuldu. Yeni yeni Anadolu

çocukları buraya kabul ediliyordu. Ben resim yapmayı çok sevdiğimden burayı seçmişim. Ailem de karşı çıkmamıştı. Akademinin ilk yıllarında aldığım sanat eğitimi bana çok yabancı

geldi. Hayallerimdeki gibi değildi. Yapılan eğitimde hep batı sanatlarının ölçütleri kuruluyor ve sanat bunun üzerine icra ediliyordu. Hele Picasso'nun eserleri ve soyut resimler çok acayibime gidiyor ve bir türlü benimseyemiyordum. Sonraları Batılı sanatçıların bakış açısını ve değerlerini kavradım. Akademi, batıda yetişmiş, batı sanatını benimsemiş sanatçıların mekanı idi. Bense doğuda yetişmiş, dedesi hattat olan oryantalist mayaya sahip bir sanat öğrencisi idim. Bir türlü bu eğitimi tam benimseyemedim. Akademi içerisinde özellikle mimarlık bölümünde Türk sanatına meyilli hocalar ve Anadolu gençler vardı. Cumhuriyetin ilk yıllarında devlet yönetimi neredeyse Türk sanatını yasaklamış ve sanatçıları batı sanatına yönlendirmişti. Hatta bir dönem konservatuarda ve radyoda Türk müziği tamamen yasaklanmıştı. Akademide Türk sanatı için bir mücadele başlatmak ihtiyacı duydum ve bazı öğretmenlerimizin ve akademi talebe derneğinin desteği ile Halk Sanatları Araştırma derneğini kurduk. O dönemde sayın Rasim Cinisli ağabeyimiz Milli Türk Talebe birliği başkanı idi. Ben birliğin folklor kulübünde çeşitli yörelerin halk oyunları öğreniyor ve akademide arkadaşlarıma halk danslarını öğretiyordum. Sonraları Dernek halk sanatları araştırmalarına girmiş, Anamas yaylalarında Yörük sanatını, Erzurum, Sivas ve Karadeniz gezileri yapmış. Pek çok eser toplamış ve bunlarla sergiler açılmıştır. Sayın Mehmet Özbek yönetiminde halk türküleri korusu kurulmuş, pek çok konser ve halk oyunu gösterileri yapılmıştır. Kanımca bu derneğin faaliyetleri akademide halk sanatlarına karşı bir eğilim başlatmış, sonraları geleneksel el sanatları ile ilgili bölümler açılmıştır. Sonraları Akademi öğrenci derneği ile derneğimiz ters düştü. Onlar sol görüşlü, biz ise ne sağda ne solda tarağı olmayan kendini folklore adanmış gençlerdik. Öğrenci derneği önceden araştırmalarımız için para yardımında bulunuyordu, bu yardımı kesti. Artık silahlı mücadele başlatacaklarını ve bize yardım yapamayacaklarını bildirdiler. Gerçekten bir müddet sonra İsrail konsolosu Abraham Elrom'u kaçırıp öldürdüler. Kendi hayatlarını da mahvettiler. **Bu sıralarda Amerikan 6. filosu boğazlara gelmiş, tüm öğrenci grupları mitingler yaparak protesto eyleminde bulunmuşlardı.** Okullarda işgaller başladı. Biz de hocalarımızın teşviki ile güya öğrenci haklarının artırılması için akademiyi işgal ettik. Sonuçta Akademi statü değiştirdi. Bir gecede devletin öğretmeni olan hocalarımız Profesör ünvanını aldılar. Öğrenciye hiçbir hak sunulmadı. **BİR KEZ DAHA KANDIRILDIM.** O dönem Marksist-Leninist/Maocu gençler ideolojik olarak devlete baş kaldırdılar. Deniz Gezmiş, Mahir Çayan, Ertuğrul Kürkçü ve daha pek çok üniversite genci, Türkiye Halk Kurtuluş Ordusunu kurdular ve devletle silahlı çatışmaya girdiler. Bankalar soyuldu, rehinler alındı. Sonuçta üç gencimiz Deniz Gezmiş, Yusuf Aslan, Hüseyin İnan asıldı. Yaşasalar bu ülkenin siyasi hayatında önemli işler yapabilirlerdi. Onlar da bizim gibi kandırılmışlardı.

enternasyonal	nasyonal	enternasyonal	enternasyonal
SOSYALİST	SOSYALİST	SOSYALİST	SOSYALİST
			
			
			
62 MİLYON ÖLÜ	21 MİLYON ÖLÜ	49 MİLYON ÖLÜ	13 BİN ÖLÜ

Deniz Gezmiş Erzurum Aşkaleli, babası ve annesi öğretmen olan bir gençti. Sosyal konumu bize çok benziyordu. O dönemde karşılaşıyorduk beklide ben de o gruba katılabilirdim. Nitekim Erzurum lisesinden bir arkadaşım İTÜ’de okurken onlara katıldı, hapsilere girdi. Yıllar sonra o arkadaşımın karşılaştığına şirket kurmuş, kapitalist düzene ayak uydurmuş olduğunu görünce şaşırılmışım.

Başbakan’ın İmajı

O dönemde Süleyman Demirel de Adnan Menderes gibi asker tarafından benimsenmedi. Derin devlet devreye sokuldu, Demirel’i aşağılayıcı karikatürler, yayınlar yapılmaya başlandı. Artık basında Demirel’in ismi ‘Çoban Sülü’ idi. Masonlukla, yolsuzluklarla suçlandı. Kardeşlerine, yeğenine ve kayınbiraderine haksız kazanç sağladığı; hatta yeğeninin hayali ihracat yapıp haksız kazanç elde ettiği iddia edildi. **Sonuçta bir kez daha kandırıldık.**

Bu dönemde de devlet biraz olsun gelişmiş ve bu belli ki bazılarının işine gelmemişti. O yıllarda teknoloji bu kadar gelişmediğinden öyle telefon dinlemeleri filan yapılamıyordu.

Devlet istihbaratı da MİT'in elinde idi. Mit müşteşarı daima askerlerden seçiliyor, asker ve derin yapı MİT'i istediği gibi kullanıyordu.

Demirel ve İnönü 69'da DP'li milletvekillerinin affedilip siyasi haklarının geri verilmesi için anayasa değişikliği yaptılar. Asker buna çok kızdı ve muhtıralar dönemi başladı. 1969'da seçimlere gidildi. Demirel büyük bir ekseriyetle seçimleri kazanıp tek başına iktidar oldu. Asker Demirel'i sevmemiş ve 12 mart 1971'de bir muhtıra ile şapkasını alıp başbakanlıktan ayrılmasını sağlamıştı. 26 mart'ta Nihat Erim teknokrat hükümeti kurulmuş, Türkiye'nin kalkınması durdurulmuştu. Bu dönemde demokrasinin üzerine şal örtülmüş, ülkede insan avı başlamıştı.

İnönü'nün vefatından sonra 1972'de CHP'nin başına Karaoğlan Bülent Ecevit geçmiş; söylemleri ile dindarları rahatlatmıştı. Kasketi, duruşu ve dürüstlüğü ile halkın teveccühünü kazanmıştı. 1970'de milli nizam partisi Necmettin Erbakan tarafından kurulmuş ancak milli görüşü benimsediğinden aynı yıl kapatılmıştı. 1973'de Erbakan milli selamet partisini kurup 48 milletvekili ile meclise girmişti. Ecevit 1. Parti olmuş, 185 milletvekili çıkarmış, ancak hükümeti kurmak için yeterli milletvekili sayısına ulaşamadığı için CHP ve MSP koalisyon kurmuştu. O sırada Kıbrısta Makariyos başkanlığında Türk kıyımı yapılmış ve Türkiye müdahale etmek zorunda kalmıştı. Başarılı bir Kıbrıs çıkarması yapılmış ancak iki lider arasında Kıbrıs fatihi kim kavgası çıkmış ve koalisyon bozulmuştu.

Cumhurbaşkanlığı Krizi

Bu dönem Cumhurbaşkanlığı krizlerinin yaşandığı bir dönemdi. Cumhuriyetin kuruluşundan itibaren Cumhurbaşkanları hep asker kökenli olmuş, bu makam sivillere zinhar bırakılmamıştı. Ecevit'le asker arasında o dönemde cumhurbaşkanlığı konusunda ihtilaf yaşanmış ve Ecevit hükümetine muhtıra verilmişti. Ecevit muhtırayı sert bir şekilde kınamış, Derin devlete ve askere ilk defa kafa tutulmuştur.

O yıllar derin devletin (gladyonun) ihtilale zemin hazırlamak için çeşitli oyunlar hazırladığı bir dönemdi. Ecevit ve Demirel'in sert kavgalarından yaralanan gladyo bütün kurumları sağcı-solcu kavgasına sürüklemiş, Üniversiteler karıştırılmış, hergün ölüm haberleri gelmeye başlamıştı. Kavgalar liselere sıçramış, kurtarılmış bölgeler ilan edilmiş, bir semt sağcılarının diğer semt solcularının hakimiyetine girmişti. O dönemde ben Ankara'da Emek mahallesinde oturuyordum. Oturduğum semt sağcılarının, Bahçelievler solcularının hakimiyetinde idi. Bahçelievler'e çekinerek giderdik. Polis de iki gruba ayrılmıştı. Sağcı polisler sağcı gençlere, solcu polisler solcu gençlere yardım ediyor, istihbari bilgi sağlıyor ve ölümlerin artmasında maşa oluyorlardı. Hükümette Adalet partisi ve Milliyetçi Hareket Partisi koalisyonu vardı. Bu sayede Bütün devlet kademeleri, özellikle Milli Eğitim Bakanlığı kadroları MHP'nin eline geçmişti.

Ben o zamanlar Milli Eğitim Bakanlığına bağlı bir yüksek okulda öğretmenlik yapıyordum. Okulda her gün sağcı ve solcu öğrenciler arasında sert kavgalar yaşanıyordu. Okul üç sefer bombalandı. Okul müdürünün gözü önünde solcu bir genci sağcı öğrenciler öldüresiye

dövdüler. Polis soruşturmasında müdür bey hiçbir şey görmediğini söyledi. O zaman bu işlerde bir bityeniği olduğunu anladım. Okulda eğitim sırasında zaman zaman kavgalar olurdu. Kavgaya karışmayan öğrencileri sınıfıma alır ve onları korurdum. Bu MHP'li militan öğrencileri çok kızdırdı. Bir tanesi derste benim mezarımın resmini çizdi. O zamanlar okulda ikili eğitim vardı Hem gündüz hem gece eğitimi yapılıyordu. Özellikle gece eğitimi çıkışında eve korkarak gidiyordum. MEB'de tanıdığım, zamanında kendisine iyilik yaptığım bunların obabaşı'sı olan bir arkadaşım vardı, ona durumu anlattım. O da okula gelip bunlarla konuştu ve o günden sonra aynı öğrenciler beni görünce elpençe divan durmaya başladılar.

4.bölüm

Taksim Katliamı ve Darbe

1 Mayıs 1977’de Taksim katliamı yaşandı. 34 kişi öldü. Bu olaylarda da derin devletin parmağı vardı. Olay apaçık bir provokasyondur. Sokaklar kavga yeri olmuş, bütün duvarlar slogan yazılarla kirletilmişti. Örfi idare ilan edilmiş, Abdi İpekçi dahil pek çok yazar, siyasetçi, iş adamı terör kurbanı olmuş; ancak derin devlet tarafından kurgulanan bu senaryo bozulmamıştı. Bir gece rüyamda Atatürk’ü bulutların arasından gelip yaklaşır uzaklaşır halde gördüm, korkunç bir kabustu. Bir şeyler olduğunu hissetmişim. Sabah kalkışımda gür sesi ile **Hasan Mutlucan’ın “Yine de Şahlanıyor Aman Kolbaşımı yandım da kıratı”** türküsü radyodan yankılanıyordu. Biraz sonra Kenan Evren Televizyondan ihtilali gerekçeleri ile duyurdu. Hepimiz çok sevinmiştik. Oysa sonra anladık ki Türkiye 50 yıl geriye gitmiş, pek çok ocak sönmüş, insanlar hapse atılıp işkence görmüş, pek çok insan işinden olmuş, Türkiye ekonomisi çok bozulmuştu. Bu işi tezgahlayan askeriyenin içindeki çetenin, derin devletin, devlet destekli sermayenin, dış güçlerin başarısı ve milletin büyük bir kaybı idi. **SONUÇTA YİNE KANDIRILMIŞTİM.**

80 ihtilalinden sonra asker yönetimi eline almış, en kısa zamanda yeni bir anayasa yapıp seçimlere gidileceği sözü verilmişti. Amerika’nın baskısı ile kısa sürede anayasa hazırlanmış ve seçimlere gidilmişti. Ecevit, Erbakan, Demirel, Türkeş hapse atılmış, 10 yıl seçim yasağı konulmuştu. Evren bizzat seçimlere müdahil olmuş, kendisince sakıncalı bulunduğu şahısları veto ederek seçime girmelerini önlenmişti. Bu ihtilalin bu gün Mısırda yaşanan ihtilalle benzerlikleri vardır. Evren devlet başkanı olarak partilerin kurulma aşamasında da müdahil olmuş, ihtilal yanlısı **Halkçı partisini kurdurmuş, Necdet Calp** başkanlığındaki bu parti yine resmi ideolojinin partisi olup güya solda bir parti imajı yaratılmıştı.

Yeni Bir Parti Kuruluyor

Bu sırada yeni bir parti daha kurulmuştu. ANAP, kapatılmış tüm partileri kucaklayacak bir programla rahmetli Turgut Özal tarafından kurulmuştu. Turgut Özal iyi yetişmiş, yurtdışını tanıyan, devlet bürokrasini bilen, Dünya Bankasında önemli görevler almış iyi bir ekonomistti. Evren ekonomiyi düşünerek Özal'ın adaylığını reddetmemişti. İhtilal Amerika destekli olmasına rağmen Kıbrıs hareketi ve İhtilal nedeni ile Türkiye'ye ambargo söz konusuydu. Devlet kasaları boşalmıştı. Seçimlerde Evren bizzat Necdet Calp için televizyondan propaganda yapmasına rağmen başarılı olamamıştı. O zaman Türkiye'de sadece siyah beyaz yayın yapan Devlet televizyonu, Devlet radyosu ve tek ses basın vardı. Bütün basının Calp'ı desteklemesine rağmen seçimlerin galibi Özal olmuştu. Halk yine sağduyusunu göstermişti. Özal Liberal demokrattı. Türkiye'de büyük kalkınma hamlesi başlatmış, ekonomiyi düzeltmiş, Ankara İstanbul arasında duble yollar yapmıştı. Yıkılan Demir perdedeki Türki Cumhuriyetlere seyahatler yapıp onlarla ekonomik ilişkiler başlatmış, batılı ülkelerle iyi ilişkiler kurmuş bir liderdi. Halkın bütün kesimlerini kucaklamış; Kürtler ve Aleviler için bazı iyileştirici kanunlar çıkarmaya çalışmıştı. Bu hamleler batının ve resmi ideolojinin işine gelmemişti. Yeniden iftira kampanyaları başlamıştı. Özal'ın eşi ve çocukları hakkında çeşitli karalayıcı iftiralar atılmış ve yolsuzlukla suçlanmışlardı. Ancak gerek Özal'ın gözü kara davranışları ve Devlet başkanı olan Evren'in Özal'ın kalkınma hamlesindeki başarısını görerek Özal'ı desteklemesi sayesinde yeni bir ihtilale cesaret edilememişti. Senaryo yine aynı yazılmış ancak başarılı olunamamıştı .

Özal döneminin en büyük hatası banker olayıdır. Yastık altındaki altınları ve paraları ekonomiye sokmak için yüksek faizle para toplayan, ancak bu paraları işletme becerisi olmayan bankerler türemiş ve gariban halkı soymuşlardı. Banker bilo filmi bu durumu çok iyi anlatır. Sonraları Özal seçim yasaklarını kaldırmış, Demirel, Ecevit ve Türkeş yeniden siyasete dönmüşlerdi. Demirel Doğruyol Partisini, Ecevit Sosyal Demokrat Partiyi, Türkeş te Milliyetçi Hareket partisini kurdular. 1989'da Evrenin Cumhurbaşkanlığı süresi doldu. Özal Cumhur Başkanı seçildi. Seçimlerde Anap oy kaybetmesine rağmen yine birinci parti olmuştu. Özal cumhurbaşkanı olunca hükümet Yıldırım Akbulut tarafından kuruldu. Akbulut Özal gibi ufku geniş bir şahsiyet değildi. Demirel, DYP'nin başına geçmiş, Özal, Ecevit ve Demirel'in sert muhalafetiyle karşı karşıya gelmişti. Özal döneminde dindarlar biraz rahatlamıştı. Devlet ideolojisi bu durumdan rahatsızdı. 1978'de kurulan PKK 1990 -91'de

körfez savaşı ile Kuzey Irak'a yerleşmiş ve bu dönemde çok şehit verilmişti. PKK'nın MİT desteği ile kurulduğunu ve derin devletin çevirdiği işleri yazıları ile ifşa eden laik kesimin önemli yazarlarından rahmetli Uğur Mumcu 1993'te bir suikastle öldürüldü. Uğur Mumcu cinayeti dindar kesimin üzerine yıkılmaya çalışıldı. Devlet desteği ile ülkenin birçok yerinde mitingler düzenlenip "yaşasın laiklik, kahrolun şeriat!" diye sloganlar atıldı. Zaten dindar kesimde ne zaman bir rahatlama olsa, bir özgürlük ortamı oluşsa hemen laik kesimden önemli bir şahıs öldürülüyor ve suç dindarlara ve İran'a atılıyordu. **Böylece halk bir defalarca aynı şekilde aldatılıyordu.** Akademisyen Bahriye Üçok, Nihat Erim, Milliyet yazarı Abdi İpekçi ve daha birçok kişi suikaste kurban gitmiş, failleri olarak hep Müslüman kesim ve İran suçlanmıştır. Ne zaman kalkınma hamlesi başlasa veya dindarların özgürlükleri lehine bir kanun çıkarılmaya kalkınsa hemen bir cinayet işlenip gündem değiştiriliyordu.

PKK ve Kürt Sorunu

Bu arada derin devletin ve dış güçlerin elinde iki önemli kaşınacak yara vardı: Henüz Devlet nimetlerinden Sünni ve Türk vatandaşları kadar yararlanamayan Aleviler ve Kürtler... Bu iki koz, ta Osmanlı döneminden beri batılılar tarafından kullanılmış, cumhuriyet döneminde pek çok bölgede kışkırtmalarla Alevilerle Sünniler, Kürtlerle Türkler çatıştırılmıştı. Maraş katliamı, **Sivas olayları** ve **Gazi mahallesi olayı** bunların en belirginleridir. Abdullah Öcalan derin yapının desteği ile çoluk çocuk demeden pek çok cinayetler işlemiş, Devlet ise buna örgütü hedef almak yerine, masum halkı toptan hedef alarak karşılık vermişti. PKK'ya destek verdiğini iddia ettiği Kürt köylerini boşaltmış, çok ağır işkenceler yapmış, birçok masum insan faili meçhul olarak öldürülmüştü. Diyarbakır hapisanesindeki işkence tanıklıklarını dinlemek dahi insanın kalbini sıkıştırmaya, isyan ettirmeye kafidir. PKK hareketine Kuzey Irakta bulunan Barzani ve Talabani de destek veriyordu. Çünkü onlar da Irakta bir Kürt devleti kurmak çabasında idiler. Aslında Kürtler İran, Irak, Suriye ve Türkiye'de birbirine yakın bölgelerde yoğun bulunuyorlardı. Batının da desteği ile bütün bu dört ülkeyi kapsayan kendilerince bir harita bile oluşturmuşlardı. Ancak bu dört bölgenin de Türkiye'ye ihtiyacı vardı. Gelişmiş Türkiye onların batıya açılan tek penceresi idi. Bunun için hiçbir zaman bu haritayı oluşturma şansları olmayacaktır. Zaten Türkiye'deki Kürtler arasında çoğunluğu oluşturan mütedeyyin Kürtler Marksist Apo'nun peşine takılmamıştır. Turgut Özal anne tarafından Kürt'tü, Said Nursi gibi 'Türk'le Kürt bir vücuttur. İkisini ayırırsanız ikisi de yaşayamaz' diye düşünüyordu. Bu yüzden ilk defa Özal döneminde Kürt'ler için bir açılım yapıldı. Bir Kürt işadamı topluluğu oluşturuldu. Ancak bu plan PKK'nın işine geldi, onlardan topladığı haraçlarla, batının desteği ve uyuşturucu ticareti ile daha da güçlenip katliamlarını iki misline çıkardılar, her gün şehit haberleri gelmeye başlamıştı.

1991 Anap kongresinde Akbulut yeterli oyu alamayıp Anap'ın başına Mesut Yılmaz geçti. Özal, Mesut Yılmaz'ı hiç beğenmiyordu, araları hep soğuk olmuştu. Mesut Yılmaz döneminde Anap iktidar olacak oy oranını hiç yakalayamamıştı. 1988'de Özal'a suikast düzenlenmiş, fakat başarılı olamamıştı. 1993'te Özal öldü. Eceliyle mi öldüğü, yoksa derin devlet tarafından mı öldürüldüğü konusu henüz açıklığa kavuşturulamamıştır. Öldürüldüğüne dair deliller oldukça fazladır. Özal ilk sivil Cumhurbaşkanıydı . Sonra yerine yine sivil olan Demirel geçti. Böylece bir tabu yıkılmış oluyordu.

1991'de Sovyetler dağıldı ve Türki cumhuriyetlerle ilişkilerimiz arttırıldı. Buna rağmen ekonomide bir gelişme sağlanamadı. 1991'de ömrü üç ay olacak Mesut Yılmaz hükümeti kuruldu. Seçimlerden sonra Anap, ana muhalfet partisi oldu. SHP –DYP hükümeti kuruldu.

Demirel başbakan, İnönü başbakan yardımcısı idi. Özal ölünce Demirel Cumhurbaşkanı oldu. İnönü de kısa süre başbakanlık yaptı. 1993’de DYP-SHP koalisyonu kuruldu. Tansu Çiller Başbakan, Erdal bey de başbakan yardımcısı idi. 1993’de PKK ile mücadelede önemli fikirleri olan zamanın Jandarma Genel komutanı Eşref Bitlis Amerikan çıkarlarına ters düştüğünden uçak kazası süsü verilen bir suikastle derin devlet tarafından öldürüldü. O zamanlar **Adalet Bakanı olan Mehmet Moğultay 1000 hakim kadrosu açtı ve açıktan açığa kadrolaşmaya gitti.** Verilen gensoruda bunu açıktan açığa itiraf edip; “ne yani bu kadroları MHP ve RP’ye mi verseydim?” diye kendini savundu. Sonraları bu taraflı kadrolar Anayasa Mahkemesi Bakanlık Müsteşarlığı, Cumhuriyet baş savcılığı ve Devlet Güvenlik Mahkemesi gibi önemli makamlara getirilmiş ve ileride Türkiye’nin kaderini belirleyecek önemli kararlarda söz sahibi olup, derin devlete hizmet edip, istemedikleri partileri kapatıp, istemedikleri kanunların çıkmasına mani olmuşlardır.

Bu koalisyon döneminde de dedikodu ve iftira hız kesmemiş, Tansu hanım için İstanbul bankasını soydu, çevresine haksız kazanç sağladı; Erdal bey için ise kayınbiraderine ihalelerde haksız kazanç sağladığı yönünde suçlamalar yapılmıştı. Tansu hanım dönemi ekonominin dibe vurduğu bir dönemdi. İş adamlarından devlet %400 bazen %1000 e varan faiz oranları ile para toplamış ve zengini daha zengin, fakiri daha fakir yapmıştı. Bu günkü faiz lobisinin başlangıcı budur. Hiç çalışmadan 100 lira verip hiçbir emek sarfetmeden 400 lira almak herhalde çok keyifli bir ticaret olsa gerek.

Tansu Çiller milletini ve ülkesini tanımayan, zaman zaman bu konuda büyük gaflar yapan bir başbakandı. Erzurum’u serhat şehri olarak tanımlayacak kadar temel coğrafya bilgisinden dahi yoksundu. Fakat gözü karaydı. Onun zamanında Yunanistan’la Kardak krizi çıkmış ve “Ya gidecek, ya gidecek” deyimi meşhur olmuştu. Tecrübesizliğinden PKK konusunda yanlış adımlar atmış, çatışmaların artmasına ve masum halkı dahi kışkırtacak derecede zulümler yapılmasına yol açmıştı. 1994’te mecliste DEP (Kürt) milletvekilleri tutuklanmış ve hapse atılmışlardı. Dokunulmazlıklar hiçe sayılmıştı. Çiller 1995’de azınlık hükümeti kurmuş, 25 gün sürebilen bu hükümetten sonra DYP-CHP koalisyonu kurulmuştu. Bu hükümet de 5 ay ancak devam etmişti. O dönemler Türkiye’nin dış borca mahkum edildiği istikrarsız zamanlardı. Ben o sıralar ajans işletiyordum. Tansu Hanım Ekonomik denge vergisi diye bir şey çıkarmıştı. Ben garibandan 100 000 tl alırken, Koçtan sadece 10 katını alıyordu. Bu adaletsizliğe isyan edip ajansımı kapattım.

Refah Partisi

1994 Refah partisinin sıçrama yaptığı dönemdi. Yerel seçimlerde büyük bir oy patlaması yapmış, İstanbul’da Tayyip Erdoğan, Ankara’da Melih Gökçek Refah partisinden Belediye Başkanı olmuşlardı. Daha pek çok il ve ilçede belediyeleri kazanmışlardı. Önceki Belediye Başkanı CHP’li Nurettin Sözen 1993’de ortaya çıkan İSKİ skandalı nedeni ile aday olmamış ve Erdoğan %34 oyla belediye başkanı seçilmişti. İSKİ yolsuzluğu CHP için devamlı bir kambur olarak kalacaktı. Erdoğan başarılı bir başkanlık yapmış, İstanbul’un çözülemez denilen pek çok sorununu çözdüğü gibi en büyük çözdüğü sorunlardan biri de su sıkıntısı olmuştu. 1999 yılında Siirt’teki bir konuşmasında okuduğu şiir nedeni ile 10 ay hapisle cezalandırılıp 4 ay hapis yattı.

Minareler süngü, kubbeler miğfer

Camiler kışlamız, müminler asker,

Bu ilahi ordu dinimi bekler,

Allahu Ekber, Allahu Ekber

Arif Nihat Asya'ya ait bu mısralar Hiçbir Müslümanı şiddete yöneltecek, onları galeyana getirecek veya şeriatı getirecek anlam taşımıyordu. Hatta tüm Müslüman camianın gönlünü ısıtacak, uzun zamandır duymak istedikleri mısralardı. Bu yüzden hapis cezası dindarları rencide etmiş ve AKP iktidarının yolunu açmıştır.

Sonuçta Erdoğan, Moğoltay'ın yerleştirdiği hakimler ve derin devletin isteği ile siyasi kariyerini yok etme planı ile karşı karşıya kaldı. 2001 yılında Abdullah Gül ve Deniz Baykal'ın anlaşması sonucu anayasada ve kanunlarda bazı değişiklikler yapılarak siyasi yasakları kaldırıldı. Böylece bir hukuk cinayeti kısmen önlenmiş oldu.

1996 da seçimlerde en çok oy alan Anavatan partisi Mesut Yılmaz başkanlığında azınlık hükümeti kurdu. Üç ay süren bu hükümet dönemi yolsuzlukların, yoksullukların arttığı bir dönemdi. Bu hükümetten sonra görev, mecliste en fazla milletvekiline sahip Refah Partisi başkanı Necmettin Erbakan'a verildi. Hiç bir parti Refah partisi ile koaliyon yapmak istemedi. Sonunda Doğruyol ile anlaşılıp REFAHYOL hükümeti kuruldu. Yolsuzluklardan ve anarşiden bıkmış olan birçok insan artık Refah partiliydi. Erbakan'ı zerre kadar sevmeyen derin devlet, asker, medya ve işadamları hemen devreye girdiler. Acz mendiler, Fadimeler devreye sokuldu. Erbakan'ın bazı din liderleri ile yaptığı iftar yemeği bahane edilerek şeriat geliyor çılgınlıkları ile 28 şubat postmodern darbesi yapıldı. **BU SEFER BENİ KANDIRAMADILAR.** Ama telefonlarım dinlemeye alındı. Benim gocunacağım hiçbir şey olmadığından her telefon açışında önce dinleyenlerle dalga geçip sonra normal konuşmama devam ediyordum. Bu hükümetin asıl düşürülme nedeni Erbakan'ın bütün gelirleri bir havuzda toplayıp su-i istismali önlemesidir. O dönemde ekonomi, iyileşme trendine girmiş ancak bu adımların sonuçlanmasına izin verilmemişti. Refah partisi laikliğe aykırı eylemlerin odağı olduğu gerekçesi ile kapatıldı. Erbakan zamanında da yolsuzluk iddiaları ayyuka çıkmıştı. Mercüme davası bunların en önemlilerindendi. Tabii ki yıpratma amaçlı bir dava olduğu için sonucunu kimse merak bile etmemişti.

28 şubat aslında kendi kültürüne sahip çıkan Türkiye'nin önünü kesmek, dindar kesimin devlet kademesinde yer almasını önlemek, biraz olsun belini doğrultan Türkiye'nin belini kırmak ve spekülasyonlarla malı götürmek için çok önceden tasarlanmış bir darbe idi. Bu dönemde ordu içerisinde Batı Çalışma Grubu diye illegal bir kurum ortaya çıkmış, bu grup basını istedikleri gibi manüple etmiş, ordu içerisinde Yargı mensuplarına Üniversitelere, basına brifingler verilip darbe ortamı hazırlamıştı. Basın, Üniversite ve yargı da maalesef darbecilerin dümen suyuna girmişti. 28 şubat kararlarının dindarlar açısından 5 önemli özelliği vardır:

1- Neredeyse her yer kamusal alan ilan edilmiş ve kamusal alana başörtüsü yasağı getirilmiştir. Böylece Üniversitelerde inancı için örtünen gençlerin önü kesilmiştir.

2- Kur'an kursları kapatılmış, ancak 12 yaşına basmış olan çocuklarımızın Kur'an öğrenmesine müsaade edilmiştir.

- 3- Zorunlu eğitim 12 yıla çıkarılmış ve Üniversite giriş sınavında İmam hatip mezunlarının branşları dışında her hangi bir üniversiteye girebilmesini önlemek için, meslek lisesi mezunlarına katsayı uygulaması getirilmiştir. Bu uygulama ileride ara eleman yetiştiren tüm meslek liselerini etkilemiştir.
- 4- En önemlisi, halkın verdiği oylar çöpe atılmış, halkın oy vermediği ANASOL hükümeti kurulmuştur. Sol zaten 1950'den beri ancak ihtilaller sayesinde iktidara gelebilmiştir.
- 5- Darbecilerin hesap edemediği maddedir: Bu sayede Erdoğan'ın önü açılmıştır.

ANASOL D hükümeti 1997'de Mesut Yılmaz Başbakanlığında Anavatan Partisi, Demokratik sol parti ve demokrat Türkiye Partisi koalisyonu olarak kurulmuş, CHP de dışarıdan destek vermiştir. Ancak Türkbank ihalesindeki yolsuzluk nedeni ile CHP desteğini çekmiş ve hükümet düşmüştür. Bu dönemde Mesut Yılmaz görevi alır almaz Aydın Doğan'ın evine gitmiş ve Aydın Doğan başbakanı pijama ile karşılamış, bana göre büyük bir küstahlık yapmıştır. Bu dönem mafya liderlerinin cirit attığı bir dönemdir. Dündar Kılıç, Sedat Peker, Alaattin Çakıcı, Sami Hoştan, Hasan Heybetli gibi mafya liderleri Devlet İhalelerini ellerine almış, cebren ihaleleri yönlendirmişlerdir.

ANASOL D 1999'a kadar devam etmiş, erken seçimlerde DSP en çok oyu almış ve Hükümeti kurma görevi Ecevit'e verilmiştir. O tarihlerde Düzce depremi olmuş ve zaten bozuk olan ekonomi iyice bozulmuştur. Seçimlerden hemen önce Abdullah Öcalan Amerika tarafından yakalanıp Türkiye'ye teslim edilmiştir. Ecevit'in seçimi kazanmasında bu çok etkili olmuştur.

Öcalan yargılandı ve idama mahkum edildi. Ancak Ecevit hükümeti sırasında Türkiye'de idam cezası kaldırılarak Öcalan idamdan kurtuldu. Ecevit birinci parti olmasına rağmen tek başına iktidar olacak çoğunluğa sahip değildi. Bunun için MHP-ANAP-DSP koalisyonu kuruldu. Hiçbir zaman bir araya gelmesi düşünülmeyen MHP ve DSP menfaatle birleşip koalisyon yapmışlardı. Bu dönemde Türkiye'de bankacılık suistimale çok açıldı. Mafya ve bir kısım iş adamları devlet bankalarını bir bakıma soyarak devlet kasasını sıfırlamışlardı. 2000'de hapishanelerin kapasitelerinin dolması nedeni ile **RAHŞAN AFFI** çıkarıldı. Tabii cezaevleri boşalınca suç oranı arttı. Artık suçlular cezaevini umursamaz oldu ve nasılsa yine af çıkar düşüncesi ile rahatlıkla suç işlemeye başladılar. Bu gün bunun acısını hala çekmekteyiz.

2001'de Cumhurbaşkanı Sezer'in Anayasa kitabını Ecevit'in suratına atması ile başlayan Kara Çarşamba denilen **Türkiye Cumhuriyetinin en büyük ekonomik krizi gerçekleşti.** Ecevit yaşlı ve hasta idi. İşin içinden çıkamıyordu. Sonuçta Amerika'da Dünya bankasında çalışan Kemal Derviş getirilerek Ekonomiden Sorumlu Devlet Bakanlığı görevi verildi. Kemal Derviş iyi bir ekonomistti, aldığı tedbirlerle Ekonomiye biraz olsun rahatlatmıştır. Sonra gelen AKP Hükümeti de Derviş'in programını bir ölçüde uygulamışlardı.

Ecevit 2002 yılında iyice hastalandı. Bir müddet evinde tedavi edildi. Sonra Prof. Mehmet Haberal'ın sahibi olduğu Başkent Hastanesinde tedaviye alındı. Ecevit'in koruma müdürünün

anlattığına göre bu, Ergenekon tarafından planlanan bir operasyondur. Ecevit Hastaneye yürüyerek gitmiş ancak birkaç gün içinde yatalak olmuştu. Rahşan hanım işin farkına varmış

ve Ecevit'i tekrar evine taşımıştı. Ecevit evinde gitgide daha iyiye gitmişti. Sonraları Ergenekon davasından yargılanan Mehmet Haberal bu konuda da yargılanmış, dava devam ederken CHP'den milletvekili seçilmiş ve meclise girmeyi başarmıştır. Başbakanın rahatsızlığı nedeni ile zaten sol partilerde mutad olan parti içi kaynamalar başlamış ve başbakan yardımcısı Ecevit'in sağ kolu Hüsamettin Özkan partiden istifa etmiş, peşinden İsmail Cem başkanlığında Yeni Türkiye Partisini kurulmuş ve DSP'den istifalar devam etmiş, erken seçime gitme zorunluluğu doğmuştur. 1996'dan 2002'ye kadar Türkiye hemen hemen bir yıl ara ile kurulan koalisyon hükümetleri ile idare edilmiş ve koalisyonu oluşturan partiler kendi taraftarlarını devlet imkanları ile nemalandırmaktan yatırıma para ayıramamış; ya sıfır büyüme ya da eksi büyüme yaşanmıştır. Devlet kasaları bankalar aracılığı ile soyulmuş, ihalelerde mafya kanalı ile büyük yolsuzluklar yapılmış, Türkiye'nin kasası tamtakır bırakılmıştır. IMF'den hiç uygun olmayan şartlarda borç üstüne borç alınmış, ülke ekonomisi IMF direktifleriyle yönetilmeye başlanmıştır.

Türkiye batı tarafından bir kez daha hasta adam muamelesi görmüş, bir bakıma Amerika'nın sömürgesi kabul ettiği ama adına stratejik ortak veya dost ülke dediği Türkiye'nin bu durumu işine gelmemiş; zaten o sıralarda Irak üzerine bir hareket planlayan Amerika, bu dönemde yıldızı parlayan Erdoğan'la görüşmeler yapmış ve kimilerine göre Erdoğan Amerika'dan icazet alarak iktidara hazırlanmıştır. Amerika Türkiye'nin ne başını kaldırmasını ister, ne de belinin kırılmasını. Bu Amerikan çıkarlarına uygun değildir. Hem Ortadoğuda, hem de Türkiye Cumhuriyetlerindeki hakimiyetini korumak, hem de kendisinin iyi bir silah pazarı kabul ettiği Türkiye'yi öldürmek de işine gelmez, ayağa kalkmasına izin vermek de...

2002 de yapılan genel seçimlerde sadece AKP ve CHP barajı aşabilmiş ve Adalet ve kalkınma partisi iktidar, Cumhuriyet halk Partisi de ana muhalefet partisi olmuştur .Ecevit 2004'de aktif siyaseti bırakmış; 2006'da vefat etmiştir.

5.bölüm

Yol Ayrımı: AKP İktidarı ve 17 Aralık Darbe Girişimi

2002 seçimlerinde AKP %34 CHP %19 oy almış, diğer partiler %10'luk barajı aşamayıp Meclise girememişlerdi. AKP'nin bu oy oranına ulaşmasında önceki yönetimlerin başarısızlığı kadar 28 şubat darbesine karşı oluşan tepki de rol oynamıştı. Türkiye'de 20'nin üzerinde İslami cemaat bulunmaktadır. Bu cemaatlerin birçoğu bu seçimlerde AKP ye oy verdiler. 17 aralık operasyonunda Gülen cemaati ismi ön plana çıktığından, önce bu cemaatle ilgili bildiklerimi paylaşacağım.

Sayın Fethullah Gülen hocaefendi 1941 Erzurum’da doğmuş, 12 yaşında hafız olmuş, 14 yaşında Erzurum’un çeşitli köylerinde vaazlar vermeye başlamış, sonra Amasya, Tokat, Erzincan, Sivas’ta vaazlar vermiş, 1959’da Edirne üç şerefeli camiye imam olarak tayin

edilmiş ve Ak mescitte vaazlarına devam etmiştir. 1966’da İzmir Merkez vaizliğine atanmış, 12 Mart 1971 muhtırası ile vaazları kesintiye uğramış, 1974’te Manisa merkez vaizliğine atanmış, daha sonra Türkiye’nin birçok ilinde ve yurtdışında vaazlar vermiştir.

Benim hoca efendi ile ilk irtibatım rahmetli babam sayesinde olmuştu. Rahmetli yanına teybini alır, her Cuma Üsküdar Valide sultan Camiine gider, kaydettiği vaazı evde bize dinletirdi. Bir de bir abimizin daveti ile oturduğumuz semte gelmişti ve orada karşılaşmıştık. Ben o zamanlar akıllı bir karış havada, haşarı bir gençtim. Sohbele katılmadan oradan ayrılmıştım. Hoca efendi vaazlarında peygamber aşkı ile coşuyor ve peygamber efendimizin her isminin geçtiği yerde gözleri doluyordu.

Gülen hareketi, 1979 yılında Gülen’i seven çeşitli toplum kesimlerinin ve girişimcilerin desteği ile kurulmuş bir sivil toplum hareketidir. Hareketin okul, dersane, üniversite gibi eğitim kurumları, yardımlar için dernek ve vakıfları, gazete ve televizyon gibi yayın organları, hastaneleri, finans kurumları vardır. Ayrıca dinler ve kültürler arası diyalog faaliyetleri bulunmaktadır. Yurt dışında 90’nın üzerinde ülkede 500’e yakın eğitim kurumu bulunmaktadır. Ayrıca Uluslararası Türkçe Olimpiyatları adı altında yarışmalar düzenleyip Türk Dilinin yaygınlaşmasına katkı sağlamaktadır. Hoca efendi bütün bu geniş kapsamlı faaliyetlerde hep bilge kişi olarak, kendisinden fikir alınan bir kişi konumunda olmuş, zamanla camianın iştiğal alanı genişledikçe bana göre kapasitesinin üzerinde bir yük yüklenmeye başlanmıştır. Dizi film senaryoları için bile hocadan fetva istenmesi ne dediğimi anlatmaya yeter. Hoca 71 yaşında şeker ve kalp hastası, bu kadar yüklenilmemesi gerektiği kanaatindeyim. Holding patronları bile bir sürü akıl adamı ile işlerini yürütmekte. Her konunun ayrı bir uzmanı var. Gülen Hocaefendi gönül adamıdır. Maalesef işlerin genişlemesi ve çevresindekilerin zorlaması ile dünyevi şeylerle ilgilenmek zorunda kalmıştır. Bu durum maalesef kanımca hocaefendinin hayrına olmamış, diğer cemaatler ve bazı Müslüman kesim tarafından da haklı olarak eleştirilmiştir...

...

2002 seçimlerinden sonra Tayyip bey siyasi yasaklı olduğundan hükümet Abdullah Gül tarafından kuruldu. 2003’de Erdoğan Siirt’ten milletvekili seçilip meclise girdi. Abdullah Gül Başbakanlıktan istifa edip Erdoğan tarafından kurulan hükümette Dışişleri Bakanlığı ve başbakan yardımcılığı görevini üstlendi. Yine bu dönemde de derin devletin hazzetmediği Erdoğan hükümeti, Cumhuriyet Başsavcısı Vural Savaş ve destekçileri CHP ve orduyu arkasına alarak AKP için gazete haberlerini istinat göstererek Anayasa mahkemesine kapatma davası açtırdı. Ancak Anayasa Mahkemesi halkın % 50’sinden oy alan bu partiyi kumpaslarla kapatmaya muvaffak olamadı. AKP’nin ilk yıllarında Amerika 2. Körfez hareketine karar vermiş, Amerikan askerleri Türkiye topraklarını da kullanarak Irak’a kara hareketi düzenlemek istemiş ancak bu izin Türkiye Büyük Millet Meclisinde az bir oyla reddedilmiş

ve Amerika bu konuda çok hiddetlenmişti. Amerikan basınında Türkiye karalanmış, bir müddet iki ülke arasındaki ilişkiler zayıflamıştı. Ancak Körfez hareketinin Türkiye'siz başarıma şansı olmadığından ilişkiler tamamen kopmamıştı. Amerika, icazet verdiği Erdoğan'ı bir şekilde cezalandırmayı aklına koymuştu. Sonra körfez hareketi başlamış, sonuçta Irak yerle bir edilmiş, Saddam devrilmiş, Irak resmen ikiye bölünmüş, Irak'ın

inşasına batılı ülkeler talip olmuş ancak Irak'ın sınır komşusu olan ve inşaat sektörü oldukça gelişmiş olan Türkiye de bundan yararlanmıştı. Önceden PKK yüzünden düşman ilan ettiğimiz Celal Talabani ve Mesut Barzani Irak'ın sosyal yapısından, mezhep kavgalarından ileride düşeceği sıkıntıları görmüş ve Türkiye'ye yakınlaşmışlardı. Bu durum daha sonra Türkiye Irak arasındaki ticaret hacmini genişletmiş ve Kerkük Yumurtalık boru hattının tekrar açılması ile Türkiye enerji konusunda biraz rahatlamıştır.

Erdoğan'ın temsil ettiği siyasi çizgi Cumhuriyetin kuruluşundan itibaren gerek askerden gerek bürokrasiden , gerek üniversiteden, gerekse iş adamları grubundan ve derin devletten çok çekmişti. Bunu kırmanın iki yolu vardı. Ya onların çizgisine gelmek, veya onlarla mücadele etmek. Erdoğan oldukça akıllı bir adamdır. Önce onların çizgisine dokunmuyormuş gibi yaptı, bazıları buna takıyye diyor. Ben buna siyasi taktik diyorum. Türkiye'de silahlı tek güç askerdir. Askerin bu tek güç olma durumunu ancak ikinci bir legal güç kurarak kırabilirdi. Bunun için kendi iç işleri bakanlığına bağlı polis gücünü kuvvetlendirilip oralarda kadrolaştı. MİT'den istihbarat bilgilerine ulaşan Erdoğan, seçimlerde kendisini destekleyen ve kendi ile uyumlu çalışabileceğini düşündüğü dini cemaatlerle kadrolaşmaya gitti. Bu kadrolaşmada en öne çıkan Gülen cemaati idi. Bir kısım cemaatler buna talip olmamış, bir kısmı ise yetişmiş elemanları bulunmadığı için becerememişti. Ancak Gülen cemaati kurulduğundan beri devlet kadrolarında önemli yerler kapıp ideallerini bu şekilde gerçekleştirmek istediklerinden zaten çok önceden kimliklerini gizleyerek devlet kademelerinde hak ettikleri yerleri almışlardı. Erdoğan'ın da desteği ile hemen bu kadrolara talip olup yerleştiler. Cemaat bir bakıma mason teşkilatı gibi dışarıdan kimin kim olduğu pek fazla bilinmeyen ama içeride herkesin birbirini tanıdığı bir teşkilattı. Polis teşkilatında önemli mevkiiler alan cemaat mensupları hemen etrafında kendi cemaatinden oluşan kadrolar oluşturdular. Aynı şey yargı için de geçerliydi. Çünkü 2007'de yapılan Cumhurbaşkanlığı seçiminde AKP'nin Abdullah Gül için verdiği 357 oy sayısına rağmen CHP'nin Anayasa Mahkemesine müracaatı ile nitelikli çoğunluk olan 367 sayısına ulaşamadığından Cumhurbaşkanı seçilememiş, Türkiye büyük bir siyasi kriz yaşamıştı. Oysa Cumhuriyetin kuruluşundan itibaren Cumhurbaşkanı salt çoğunlukla, yani meclis milletvekili sayısından yarısının bir fazlası ile seçilmişlerdi. Anayasa mahkemesinin bu komik kararı yıllarca tartışılmış ve hukukçularca sert bir şekilde eleştirilmiştir. Ayrıca devlet içerisinde Moğultay tarafından yerleştirilmiş bu kadrolar hep ideolojik davranmış, Devlet içerisinde çöreklenmiş ihtilalciler, Ergenekon çetesi/ derin devlet bu kadrolar tarafından kendi ideolojileri yönünde hareket ettiklerinden suçları göz ardı edilmiştir. Ayrıca AKP iktidarının ilk yıllarında Danıştay saldırısı yapılmış, bir yargıç öldürülmüş suç yine 'İslamcılara' atılmış, ordu içerisinde ihtilal hazırlıkları başlamış; Ayıışı, Yakamoz, Balyoz gibi darbe hazırlıkları yapılmıştır.

Çare hukukun düzeltilmesiydi . Bunun için Anayasa'da ve kanunlarda değişiklikler yapılmıştı. Cumhurbaşkanı'nın halk tarafından seçilmesi karara bağlandı. Sayın Gülen Anayasa referandumunda AKP'nin yanında yer almış ve Ablalar ev ev gezerek propaganda

yapmışlardı. Sonuçta AKP, Devleti yönetebilmek için Yargıda Kemikleşmiş kadroların kırılabilmesi için çeşitli kadrolaşmanın önünü açacak kanunlar çıkarmış ve yine kadrolarının çoğunu bir bakıma koalisyon ortağı olan Gülen cemaati ile doldurmuştur.

Cemaat zaten yıllardır Eğitim kurumları içersinde hayırlı işler yapmış, hatta cüz'i ücretler karşılığında çalışmışlar ve yıllardır milli eğitimin çeşitli kadrolarda bulunmuşlardı. Ayrıca askeri kadrolara da büyük bir gizlilik içerisinde yerleşmiş, zaman içerisinde rütbeleri

büyüdükçe etkinlikleri de artmıştı. Şükürler olsun az bir kadro ile bile olsa askeriye kalıplaşmış bağnaz ideolojik yapısı biraz olsun kırılmıştır. Finans sektöründe faizci kapitalist yapıyı diğer İslami finans kurumları ile beraber değiştirmiş, haramdan korkan İslami kesime paranın çalıştırılarak getirdiği geliri yatırdığı para oranında değerlendirme sistemini getirmiş, bu diğer bankaların işine gelmemiş ve ihtilallerde yeşil sermaye diye yaftaladıkları bu tür oluşumları ortadan kaldırmaya çalışmışlardır.

AKP, halktan aldığı destekle kalkınma hamlesi başlatmış, kişi başına düşen milli gelir artmış, İstihdam artmış, enflasyon tek rakamlı hanelere gelmiş, Avrupa müktesebatı çerçevesinde insan haklarında düzenlemeler yapılmıştı. Double yollar, hızlı tren, Marmaray gibi bir zamanlar hayal bile etmediğimiz icraatlar yapılmış, Türkiye kendi tankını, kendi uçağını yapabilir hale gelmiş; Rusya, Azerbaycan, İran, Irak petrol ve doğalgazı boru hatları ile Türkiye üzerinden Avrupa ülkelerine taşınmaya başlamış, Türkiye bir enerji dağıtım koridoru haline gelmişti. Bu durum ekonomiyi de oldukça rahatlattı. Turizme ağırlık verilmiş, yeni tesisler açılmış, Hava yolu Taşımacılığı geliştirilmiş, uçak bileti fiyatları neredeyse otobüs fiyatına inmiştir. Yıllardır uçağa binememiş orta kesim ve alt kesim uçakla tanıştılar. Kış turizmi, sağlık turizmi ve **inanç** turizmine ağırlık verildi. Türkiye'de turizm büyük bir ivme yakaladı. Dindar kesim özgürlükler açısından nefes aldı, başörtüsü bazı kamu kurumları dışında serbest hale geldi. İslami sermayenin önü açıldı, Anadolu kaplanlarına devlet desteği verildi ve sanayileşmesi sağlandı. Bankalar çıkarılan kanunlarla güvenli hale getirildi, TOKİ vasıtası ile Kentsel dönüşüme başlandı. Kürtler için Anadilde eğitim imkanı sağlandı. Faşist zihniyetin kuyruklu Kürt diye alay ettiği Kürtler tekrar birinci sınıf vatandaşlığına getirildi. Bölge ayrımı yapılmaksızın her bölgede hızlı bir kalkınma sağlandı. Memurlara sendikal haklar verildi. Devletin memurdan borç aldığı zorunlu tasarruflar ve konut edindirme yardımları geri ödendi. AKP iktidarına kadar hiçbir iktidar buna cesaret edememişti. Ben de bir memur olarak bunları geri aldım ve bu konuda AKP'ye müteşekkirim. Türk ekonomisi bu dönemde sağlam ayaklar üzerine oturmuş ve Amerika'da Avrupa'da ekonomik krizler yaşandığı halde Türkiye'de kriz, Erdoğan'ın deyimi ile 'teğet geçmiştir'. Bana göre 17 aralık operasyonunun sebeplerinden birisi de bu istikrarın bazılarını rahatsız etmesidir.

AKP'nin en önemli hamlelerinden biri de sağlıkta olmuştur. Bağkur, SSK ve Emekli sandığı tek çatı altında toplanmış, Sosyal Güvenlik Kurumu oluşturulmuş, Sağlık reformu yapılmış, hastalar istedikleri hastanelere günlerce sıra beklemeden gidebilmişlerdir. Aile hekimliği sistemi getirilmiş ve halk istediği doktoru seçebilmiştir. AKP'nin %50 oyunun bir sırrı da bu rahatlamadır. Eşim sadece bu yüzden AKP taraftarı olmuştur. AKP bilgisayar ve internet ağlarını genişletmiş, fiber kablo ve 3G teknolojisi bu dönemde gelmiş ve bugün Gezi protestolarını gerçekleştiren gençlik, AKP sayesinde bu ortamı elde etmiştir. Devletin büyüme hızı artmış, borçlanma faizleri düşmüş, dış ticaret artmış, dünyanın her köşesinde Türk

işadamlarının yatırımları sağlanmıştır. Dış dünyada, Türki cumhuriyetler ve İslami ülkeler başta olmak üzere Türkiye'nin itibarı yükseltilmiştir. Bu icraatlar yapılanların sadece küçük bir bölümüdür. Bütün bunlar, sömürgeci ülkeler bakımından tehlike ve tehdit olarak görülmeye başlanmıştır. 17 Aralık operasyonunu bunlarla bağlantılı olduğunu görmek bir komplo teorisi değil, dünyada olup bitenleri azıcık düşünebilen birinin geleceği kaçınılmaz sonuğtur.

AKP süttten çıkmış ak kaşık değildir. Bu dönemde de birçok hak ve özgürlüklere dair adımlar atılmış olmasına rağmen dağa çıkışlar önlenememiş, Uludere'de 35 kişi PKK'lı sanılarak

öldürülmüş, Muhsin Yazıcı gibi önemli bir devlet adamı şüpheli bir şekilde ölmüş, cinayet henüz aydınlatılamamıştır. Sonraları PKK meselesinin çözümü için MİT'le İmralı arasında görüşmeler başlamıştır. **17 aralık operasyonun en önemli nedenlerden birinin de çözüm süreci olduğunu düşünüyorum.**

Erdoğan, kadrolarını sağlamlaştırdıktan sonra ilk iş olarak Refah partisi döneminden beri bir türlü baş edemediği devlet bürokrasisi ve ordu içerisine çöreklenmiş derin devleti yok etmek istedi. Bunun için önce polis istihbaratının teknik donanımını kuvvetlendirdi. Sonra peş peşe Ergenekon, Ayışığı, Yakamoz, Balyoz davaları açıldı. Bu davalarda savcı **ZEKERİYA ÖZ** ön plana çıktı. Hatta İtalya'da gladyo'yu deviren İtalyan savcıya benzetildi. Yasal dinlemeler ve ele geçirilen delillerle birçok asker ve sivil yargılandı, hatta bir kısmı ömür boyu mahkum edildi. KCK yapılanması için de benzer mahkumiyetler gerçekleşti. Ancak 2013'de insan hakları çerçevesinde tutukluluk sürelerinin 10 yıldan 5 yıla indirilmesi ile önce eski Genel kurmay Başkanı İlker Başbuğ, sonra diğer mahkumlar anayasal haklarının ihlal edildiği gerekçesi ile Anayasa mahkemesine başvurmuş ve mahkemenin bu başvuruyu haklı görmesi ile hem Ergenekon'dan, hem KCK'dan, hem de zirve yayınevi ve Hrant Dink davasından yargılanan pek çok mahkum tutuksuz yargılanmak üzere serbest bırakılmışlardır. Bu, AKP'nin Avrupa İnsan Hakları Mahkemesine başvuruları azaltmak ve daha adil bir yargılamanın sağlanması için Anayasa Mahkemesine bireysel başvuru imkanını sağlayan kanun değişikliği sayesinde olmuştur. Şimdi anlıyoruz ki bu dinlemeleri yapanlar, daha sonra devletin kriptolu telefonlarını bile yasadışı olarak dinleyip, yüzbinlerce kişiyi terör örgütü bahanesiyle fişleyemişler. Savcılar, hakimler ve Emniyet güçleri gruplaşmış, savcı sonuç alabileceği hakimi, kendi istediği doğrultuda hareket edecek emniyet gücünü belirleyerek sonuç elde etmeğe başlamış, bu da hukuk dışı sonuçlar doğurmuştur.

6.bölüm

Uzaktan kumandalı Gezi isyanı ve paralel devlet

ABD petrol ve doğal gazın en bol olduğu Rusya ve Ortadoğu için, yer altı zenginliklerinin bol olduğu Afrika için uzun vadeli araştırmalar yapıp planlar hazırlamıştır. İşe önce güçlü lobisi olan Yahudilerin vatanı saydığı İsrail'in düşmanlarını devreden çıkarmakla başlamış ve Halepçe katliamını bahane ederek Saddam'ı devirmiştir. Ortadoğu genellikle Arap milliyetçiliğini güden baas partisinin hakimiyeti altındadır. Böyle olması tasarlamıştır. İsrail Filistin başta olmak üzere bir çok Arap ülkesini işgal etmiş, oralarda yerleşim yerleri açmış, ABD ve batı buna seyirci kalmıştır. Türkiye hiçbir zaman bu zulmü alkışlamamış ancak batının ve Amerika'nın baskısı ile sesini çıkaramamış ama içten içe bilenmiştir. Erdoğan dönemi bu birikmiş öfkenin açığa çıktığı dönemdir. Erdoğan, Filistin meselesinde söz sahibi olmak istemiş, Filistin yöneticileri ile görüşmüş, İsrail'le temaslarda bulunmuş hatta barış için bazı sözler almıştır. Ancak İsrail yalan söylemiş, sözünde durmamış ve aynı zulme devam etmiştir. O zamana kadar İsrail'le ikili ilişkiler çok iyi yürütülmüş; ticaret arttırılmış, istihbarat paylaşımları yapılmış, askeri silah ve donanımda İsrail'den yararlanılmıştır. Hatta Manavgat çayının sularının boru hatları ile İsrail'e taşınması projesi bile gündeme gelmiştir. Bu dönemde gerek İsrail gizli servisi Mossad, gerekse Amerikan gizli servisi CIA, PKK konusunda MİT'le beraber çalışmış, bazen doğru haberlerle yardımcı olmuş, bazen de Türk istihbaratını, çıkarları doğrultusunda yanlış yönlendirmişlerdir. Erdoğan ve İsrail arasındaki ilk kırılma noktası Davos'ta Şimon Peres'in Filistin hakkında söylediği bir yalana karşı oturumu yöneten spikerin Erdoğan'a söz hakkı tanımama gayretine karşı Erdoğan'ın **Van Minüt** çıkışı ile başlamış ve Erdoğan İsrail başkanına çok ağır bir cevap vermiştir. Daha sonra İsrail dışişleri bakanı Türk Büyükelçisini makamına çağırması medyanın gözü önünde kendisi yüksek bir yere oturup elçimizi alçak bir yere oturtup güya bu şekilde Türkiye'yi aşağılamaya çalışmıştır. Bu şekilde şimdiye kadar hiç görülmemiş şekilde diplomatik terbiyesizlik yapılmıştır. Daha sonra geniş bir şekilde anlatacağım Mavi Marmara olayı yaşanmış ve İsrail'le ipler iyice kopmuştur. **17 aralık operasyonunun arkasında, İsrail'in Türkiye, ve özellikle Erdoğan'a husumetinin büyük rolü olduğunu düşünüyorum.**

Amerika Irak'ı devirdikten sonra yine kendisinin ve İsrail'in baş düşmanı gördüğü Libya'ya sıra geldi. Kaddafi de Saddam gibi zalim bir diktatördü. Onun için dünya ülkelerinden de bir itiraz gelmemişti. Amerika, Ortadoğudaki planlarını devreye sokmak için 'Arap Baharı' diye bir proje ortaya attı ve bunu uygulamaya koydu. Libya'da halk hareketleri başlatıldı ve sonuçta Kaddafi devrildi. Dünya soğuk savaş yönteminden sonra yeni bir savaş yöntemi ile tanıştı: İnternet! Twitlerle, tapelerle, sosyal sitelerle halkları galeyana getirmek, medya yolu ile muhalif gruplar oluşturmak, istihbarat örgütleri vasıtası ile liderleri itibarsızlaştırmak, sonra da halk hareketleri ile lideri devirip kendi istedikleri yönetimi iş başına getirmek 21.yy stratejik savaş yöntemidir. Mısır bunun en tipik örneğidir. Mısır'da bu yöntemle önce Hüsnü Mübarek devrilmiş, sonra seçimlerde Amerika'nın uşaklığını yapmayacağı anlaşılan Mursi'nin seçimi kazandığı ortaya çıkınca tekrar bu yöntem kullanılarak Mursi alaşağı edilmiştir. **Bu, Amerika'nın çıkarları söz konusu olduğunda Demokrasiden değil darbeden yana olduğu ikiyüzlülüğünü de ortaya çıkarmıştır.**

Bu yöntemi başarılı kılan üç ayak var:

1- Bilişim teknolojisi o kadar gelişmiştir ki bilginin saklanması, dağıtılması, geniş halk kitlelerine ulaşması çok kolay hale gelmiştir. İnternetin yaygınlaşması sayesinde dünyanın bir ucundan öbür ucuna iletişim sağlanmış, doğru-yanlış bilgiler saniyeler içerisinde servis edilebilmiştir. Uydular sayesinde istihbari bilgiler dinlemeler yolu ile çok kolay elde edilebilir olmuştur. Dinleme konusu o kadar gelişmiştir ki Amerika'nın Avrupa liderleri dahil hemen hemen tüm dünya liderlerini dinlediği ortaya çıkmıştır. Ülkelerin milli istihbaratına ulaşmak çok kolay hale gelmiş, Amerika için gizli saklı bir şey neredeyse kalmamıştır. Diğer ülkeler de her geçen gün bu teknolojilerden yararlanmaya başlamıştır. Yakın bir zamanda herkesin herkesi dinler hale geleceği günler yakındır. Bu yeni bir ahlaki sorun doğurmuştur. Küçük bir dinleme aleti ile insanların yatak odalarına kadar girip dinleme imkanı doğmuştur. Ben bunu röntgencilik gibi görüyorum ve bunu yapanların adice bir iş yapmış olduğunu düşünüyorum.

Dinlemeler sadece dinleme olarak kalmamış, aynı zamanda video görüntüleri ile birlikte kaydedilip bütün bu bilgiler tek bir merkezde depolanıp ileride gerektiğinde kullanılmak üzere kaydedilip arşivlenmiştir. Teknolojinin bu hızda gelişmesi ile ileride insanların bir ömür boyu yaptıkları, ettikleri, yedikleri, içtikleri tek tek tesbit edilip devlet arşivlerine girecektir. Bu, dünyanın giderek Orwell'in 1984 romanındaki gibi bir hapishane haline geleceğinin alametleridir.

2- Teknolojiyi kullanan insan. Diğer ülkelerin durumunu bilmediğimden örneklemeyi Türkiye gençliğini örnek alarak anlatmaya çalışacağım. Türkiye'de gençler daha bebekliklerinde eğitimle tanışmaya başlıyor ve hep bir yarış halinde devam ediyor. Özellikle anne-babası çalışan yavrular 2-3 yaşlarında yuvaya, sonra kreşe veriliyor ve ana sıcaklığını yarı yarıya yaşıyorlar. Sonraki dönemler daha da dramatik bir hal alıyor, çocuk daha çocukluğunu yaşamadan bir yarışa hazırlanıyor. Önce istediği ilk okula girebilme yarışı, sonra kolej giriş sınavı, Anadolu lisesine giriş sınavı, Üniversiteye giriş sınavı, mastır sınavı, doktora sınavı, Devlet dairesine giriş sınavı ... Çocukların sınavlardan başları dönüyor.

Nerede ise evlenirken bile yavrularımızı sınava tabi tutuyoruz. Bu konu sadece çocuklarımızı değil aynı zamanda anne ve babayı da çok etkiliyor. Onlar da her sınav öncesinde çocuğunu dersaneye yazdırıp ekonomik güçlerini zorlayacak ücretler ödemek zorunda kalıyorlar. Ayrıca

işten yorgun argın gelip çocuğun eğitimi ile bizzat ilgilenmek te cabası. Dersane konusu 17 aralık operasyonu ile ilgili olduğundan ilerde yeniden değerlendirilecektir. Çocuklarımız bu yarışma ortamı içerisinde çocukluğunu yaşayamadığı gibi dünyaya, tabiata, hayata ait bilgileri bizzat yaşayarak değil televizyon ve bilgisayardan gördükleri ile öğreniyorlar. Amerika'da çocukların birçoğunun milka reklamlarından dolayı ineği mor renkte bir hayvan zannetmeleri gibi. Bu gün çocuklarımıza herhangi bir ağacı, bir bitkiyi sorsak ismini bilemeyecektir. Yani bilgisayarda nasıl bilgiler sıkıştırılıp saklanıyorsa çocuklarımız da toplum içerisinde daha az yer kaplasın diye adeta sıkıştırılmıştır. Ben buna **SIKIŞTIRILMIŞ GENÇLİK DİYORUM**. Nasıl sıkıştırılmış bilgiler zaman zaman arıza veriyorsa, sıkıştırılmış gençlik de duygusal ve ruhsal yönden zaman zaman arıza vermektedir. Bazı gençler batı hayranı, duyduğumda bana şiddeti hatırlatan rap ve metal müzik tutkunu... Oynadıkları bilgisayar oyunlarının ve izledikleri filmlerin birçoğu şiddet içerikli olduğundan şiddete meyilli yetişiyorlar. Platonik aşkı bilmiyorlar hatta kabullenmiyorlar. Materyalist –maddeci dünyada aşkı şehvetle karıştırıp debelenip duruyorlar. Bu durum maneviyatla büyütülen çocuklar için geçerli değildir. Onlar da bu yarışma ortamından geçmelerine rağmen aileden aldığı eğitimle zamanla kendi çabaları ile bu durumdan kurtulabilmekte. Bu yarışa çocuklarını sokamayan dar gelirli vatandaşlarımızın çocukları da aileden aldığı manevi destekle kendini kurtarabilmekte, bir kısmı da materyalist dünyanın çarkları arasına sıkışıp dilenci, kapkaççı, hırsız ve ilerisinde de mafyaya dönüşebilmektedir. Güneydoğuda çocukların dağa çıkıp 3-5 kuruş karşılığında PKK saflarında yer alıp, kimisinin uyuşturucu işine bulaşması, kimisinin de askerle savaşırken genç yaşta öldürülmüş olması acıdır. Belki oran olarak sayıları azdır ama kendilerine ve topluma verdikleri zarar büyüktür.

3- Bilişim suçlarının kanunlarla bir düzene sokulamaması. İftira, hakaret, aşağılama, suç örgütlerinin ve uluslar arası istihbarat örgütlerinin ülke içerisinde yaptığı manipülasyonlar maalesef internet dağıtım ağlarında suç teşkil etmiyor. Basında belli yasalarla düzenlenmiş bu suçlar internet kanalı ile rahatlıkla servis edilebiliyor. Her ne kadar mahkeme kanalı ile o yayın durdurulabilse de müdahale edilene kadar çoktan yayılmış olduğundan bilgisayarlara yüklenip şahıslar arasında rahatlıkla kullanılabilir. Bunun bu işten zarar görmüş ikinci şahıslara veya kurumlara hiçbir faydası olmuyor. Sadece interneti kullanan şahısların insafına ve vicdanına kalmış olan bu durum mutlaka kanunlarla ve caydırıcı cezalarla düzenlenmelidir. Son zamanlarda bunu önlemek için **internettime dokunma kampanyaları** düzenlenmiş ve bunun bir sansür olduğu fikri aşılınmaya çalışılmıştır ama bana göre muhakkak bu yasaların bir an önce çıkması gerekmektedir. **İnternet ve sosyal medya, nükleer enerji gibi yararlı bir şekilde kullanılırsa toplum için çok yararlı, fakat gerekli tedbirler göz ardı edilirse toplumu çökertecek kadar zarar verebilecek oyuncaklar**. Günümüz Materyalist dünyasında bunu insanoğlunun zararına kullanacak sayısız insan ve ülke var. İnternette sınırsız özgürlük bazılarınca çok matah bir şey olarak görülmektedir. Ancak insan elini vicdanına koyup düşünmeli. Kendi kızınızın, kız kardeşinizin, annenizin gizlice mahrem yerleri çekilip internette sunulsa ve müracaatınıza rağmen bu firma ısrarla kaldırırsa acaba buna özgürlük deyip geçer mydiniz? Zaman zaman internetin kıyamet alametlerinden biri olduğunu düşünmüyor değilim.

GEZİ OLAYLARI

Taksimi yayalaştırma projesi kapsamında İstanbul Belediyesi tarafından yapılan bir proje ile Gezi parkı içerisinde yer alan, ancak 1940'da yıkılan Topçu kışlası yeniden inşa edilecek,

alışveriş merkezi ve rezidans olarak kullanılacak. Trafik de tamamen yer altına alınacaktı. Asrın projesi diye adlandırılan bu proje maalesef gezi olayları ile akamete uğratıldı. Bu alan, ta Atatürk zamanında planlamaya alınmış, 1942'de İnönü parkı olarak açılışı yapılmıştı. Gezi parkı alanında o tarihten beri hiçbir plan uygulanmamıştır. Çünkü bütün projeler Surp Agop Mezarlığının da içine almak zorunda idi. Taksim'de ne zaman bir çalışma yapılırsa bir bahaneyle durdurulmuştur. Taksim AKM, tasarım hataları içermekte ve ilk depremde çökme tehlikesi bulunduğu halde yıkılıp tekrar inşa edilmemesi için her türlü çaba gösterilmektedir. Taksim Camii Projesi de aynı gezi parkı projesi gibi yine Mimarlar Odasının karşı çıkması ve mahkemede iptal ettirmesi sonucu yapılamamıştır.

Topçu kışlasının ilginç bir geçmişi var. 1909'da kışla içerisindeki avcı taburundaki askerler, subaylara karşı ayaklanarak ülkenin şeriata göre yönetilmesini istemiş, 2. Abdülhamit'i tahttan indirmiş ve yeni kurulan hükümet de İngiltere tarafından desteklenmiştir. İngilizlerin Gezi parkı olaylarında üstlenmiş oldukları rolü bu biraz açıklıyor. Gülen cemaatine bağlı medya grubunun gezi olaylarındaki tutumu bu tarihsel olayı hatırlattığından ilginç geliyor. Her halde tarihin tekerrür etmesini bekliyorlardı.

1962 den 1967' ye kadar Akademiye okurken Taksim benim en sevdiğim sinemaların, tiyatroların, dükkanların olduğu yerdi. Okuldan çıkınca hemen Taksim'e gider ve vaktimin çoğunu orada geçirirdim. O zamanlar gezi parkı Taksim'in nefes aldığı ciğerleri idi. Ancak bakımsızdı ve geceleri ayyaşların, serserilerin mekanıydı. Muhakkak bir şekilde ele alınıp düzenlemelerin yapılması gerekiyordu. Bir zamanlar akademiden candiğer arkadaşım olan Mimarlar Odası Başkanına Taksim Camisi için neden karşı çıkıyorsunuz, bir yarışma açıp oraya Türk mimarlarına yakışır bir cami yapsanız dediğimde cevap alamamıştım. Şimdi yine Odaya aynı soruyu yöneltiyorum.

2013 'ün 27 mayıs tarihinde gezi parkının 3-4 metrelik bir duvarı yıkılıp 3-5 ağaç kesildi ve 40-50 kişilik Taksim Dayanışma Grubu eyleme başladı. O gece çadırlar kurup parkta sabahladılar. Bana göre önceden planlanmış bir senaryonun ilk adımı atıldı. Önceden planlanmış olduğunu daha ortada hiçbir hadise yokken bunun sinyallerinin sosyal medyada günler önce yer almasından anlıyoruz.

28 Mayıs'ta birdenbire ne hikmetse sembol kırmızılı kadın ta İngiltere'den koşup gelip eylemcilerle poz verdi. CNN televizyonu hemen bütün kadroları ile Taksim'e yerleşip canlı yayına başladılar. Sosyal medya yolu ile de halk ve özellikle gençler kışkırtılmaya başlandı. O zamana kadar dişini tırnağına takmış, ülkenin kalkınması için her türlü çabayı göstermiş olan başbakanın hiç beklemediği bu tepkiler karşısında kimyası bozulmuş, ne tepki vereceğini şaşırılmış, açıkçası paniklemişti. Eylemciler arasına artık illegal örgütler, istihbarat örgütleri, ve bu işi tezgahlayanların adamları da katılmıştı. O gün polis gezi parkı eylemcilerine çok sert müdahale etti. BDP milletvekili Sırrı Süreyya Önder iş makinelerinin önüne atılması sonucu yıkım çalışmaları durduruldu. Sonra müdahaleye destek amacı ile CHP'den birkaç milletvekili

geldi. O gece parka çadırlar kuruldu, gençler Türkiye'nin bir çok kentinde havanın güzelliğinden de istifade edip parklara çadırlar kurup yarı piknik havasında eyleme başladılar. Gayet saf duygularla başladığını zannettiğimiz bu direniş gitgide hızını artırıp zıvanadan çıkma eğilimi göstermeye başladı. Artık eylemciler **Taksim bizim, İstanbul bizim, Tayyip elini hayatımdan çek!** sloganı atmaya başladılar. Oysa onlardan hiçbirisi İstanbul'a Tayyip bey kadar hizmet etmemiş ve onun kadar İstanbul'a aşık değildir. Sonraları iş daha da

çığırından çıkmış, artık gençler ve çocuklar başbakana pankartlarla, duvar yazıları ile ana avrat küfürler etmeğe başlamışlar, sırf Erdoğan'ı aşağılamak ve halkın gözünden düşürmek için çocuklarımızın ahlaki erezyon yaşamasına göz yummuşlardır. Bu direniş ve direnişe karşı polis müdahalesi günlerce sürdü. Sonuçta işin rengi yavaş yavaş belirmeye başladı. Artık sloganlar değişmiş, Taksim bizim, İstanbul bizim, bu daha başlangıç, mücadeleye devam sloganları atılmaya başlanmıştır. Aynı günlerde sanatçı Mehmet Ali Alibora mesele gezi parkı değil sen daha anlamadın mı diyerek gerçek niyetlerini açıklamıştı.

Olaylara Koç gurubunun kendi otelini yaralılar için ve direnişçiler için açması ve maddi yardımlarda bulunması, ayrıca yurtdışı medyanın direnişçileri desteklemesi bu olayın bir park olayı olmayıp uluslararası bir tezgah olduğunu, aynen Mısır'da olduğu gibi seçilmiş hükümeti devirip Amerika'nın istediği bir hükümet kurma amacı olduğu hissiyatını doğurmuştur. CNN'nin Arap baharı gibi belki de bu, Türkiye'nin baharıdır demesi, İngiliz Guardian gazetesinin 'park eylemi Türk baharının tohumlarını attı' ifadesini kullanması açıkçası bende bu direnişin yurtdışı kaynaklı olduğu hakkında hiç şüphe bırakmadı.

Müdahale ve direniş, dozunu günden güne arttırarak yurt genelinde günlerce sürdü. Bayburt hariç bütün illerde düzenlenen binden fazla gösteride binlerce gözaltı oldu, 200 kişi yaralandı. Erdoğan'ın **AKM'yi yıkacağız, opera ve cami yapacağız, birkaç çapulcudan izin alacak değilim!** sözünü çapulcular üzerine almazken saf direnişçiler üzerlerine alıp olayları daha da tırmandırdılar. Oysa Başbakan'ın eşine, kızına, annesine ağza alınmayacak küfürler eden, ülkeyi milyarlarca dolar zarara sokan; dükkanları, bankaları, iş yerlerini, devlet dairelerini yakıp yıkan, talan eden vandallara acaba ne demeli idi? Sonraları iş artık planlayıcıların yönetimine geçmiş, sloganlar değişmiş, her yer Taksim, her yer direniş sloganı başlamış ve tencere tava eylemleri başlatılmıştır. Bu tencere tava eyleminden çektiğimi bir Allah bir de ben bilirim. 3 yaşındaki torunum çok zor uykuya dalan bir çocuktü. Saatlerce uğraşıp zar zor uyutuyordum. Gece yarısı eylem başlayınca yavrum uyanıyor ve o korkuyla sabaha kadar gözünü kırpmıyordu. Sırf bu yüzden bile o eylemlere karşı çıktım.

Artık iş iyice çığırından çıkmaya başlamıştı. Sonuçta 19 Haziran'a kadar devam eden eylemler polis müdahalesi ile son buldu. Protestoların sona erdirilmesindeki en önemli etken, halkın Erdoğan'a sahip çıkmasıdır. Park içerisi boşaltılmış, park düzenlemeleri tamamlanmış, park yeniden halkın kullanımına açılmıştı. Sonuçta dört genç yaşamını yitirmiş, devlet, gerek yakıp yıkmalardan, gerekse borsanın kaybindan dolayı milyarlarca dolar zarara uğramış, polis ve göstericilerden yüzlerce kişi yaralanmış, binlerce kişi tutuklanmış, olaya karışmış olan doktorlar, devlet memurları, diğer göstericiler hakkında davalar açılmıştı. Ben bir gencin yaşamını 100 parka değişmem. Denebilir ki polis müdahalesi olmasaydı bu olaylar bu duruma gelmezdi. Hayır! Bu olaylar çok önceden belli güçler tarafından planlanmış ve gezi parkı bahane edilmiştir. Eylemlerin her fırsatta sürdürüleceğini tahmin ediyorum.

Gezi olaylarındaki ilginç aktörlerden biri de OTPOR denen kuruluştur. Dünyanın birçok yerinde kışkırtmalar yapan Sırp gençlik örgütü olan **otpor CIA ve ABD desteğini almış bir örgüttür**. Örgüt lideri gezi olayları sırasında iki kez Türkiye'ye gelmiş ve çeşitli talimatlar vermiş ve gitmiştir. İnsanları internet üzerinden örgütleyen bu örgüt, Mısır, Ukrayna ve Türkiye'de gençlik hareketlerine destek vermiş, Türkiye hariç birçok ülkede başarılı olmuştur. Amerikan basınının da desteğini alan bu örgütün bütün eylemleri Amerikan basını tarafından

tasvip edilip yayınlanmaktadır. Bir Sırp örgütüne Amerika'nın bu ilgisi ilginçtir. Tıpkı terör örgütü PKK'ya duyduğu ilgi gibi.

Görünen o ki, ortak menfaatler ve ortak kültürler taşıyan insanlar bir araya gelip devletleri oluşturuyorlar. Günümüze kadar denemelerden insan fitratına en uygun yönetim biçiminin sosyal, laik demokrasi biçimi olduğu görülmektedir. İslam'a da oldukça uyumlu olan bu yönetim biçimi belli bir demokrasi kültürü gerektirmektedir. Bu kültüre sahip olmayan, demokrasi ile yeni tanışmış ülkelerde iktidar dışında kalan muhalif kitleler daima iktidarı seçim sandığı dışında bir yöntemle devirip iktidar olma hevesini taşımışlardır. Bunun için ya askeri darbeler yapılmış, ya da sivil darbelerle yönetim ele geçirilmeye çalışılmıştır. Bazen da bazı mankenlerimiz gibi süper entelektüel, üstün sosyologlarımız, sanatçılığı kendinden menkul değerlerimiz gibi demokrasiyi 'Hiç dağdaki çobanla benim oyum bir olur mu?' gibi düşüncelerle sandıktan daha az oy alanın iktidarı ele geçireceği bir sistem olarak düşünmüşlerdir. Sonuçta seçimlerde bir parti daha çok oy alarak iktidarı ele geçiriyor, ona oy vermeyen geniş kitleler muhalif oluyordu. İşte tam bu noktada Amerika otpor'un kendi çıkarları için bulunmaz kaftan olduğunun farkına varıyor, otpor ve sosyal medya kanalı ile istediği yönetimi devirip istediği yönetimi iş başına getirmeğe çalışıyor.

Gülen cemaatine bağlı yayın organlarının Gezi olaylarındaki tutumunu anlamakta gerçekten zorlanıyorum. Devletini bu kadar seven, dinine bu kadar bağlı bir cemaatin hem devlete hem dine bu kadar açıktan açığa saldırı olmasına rağmen geziye destek vermeleri ancak cemaatlerini koruma güdüsü veya bir türlü sevemedikleri Tayyip Erdoğan'ı aşağı etme imkanı bulmaları ile açıklanabilir. O tarihten itibaren Zaman gazetesini almıyorum ve TV kanallarını izlemiyorum.

7.bölüm

Neo-Kemalizm ve Cemaatçi Hizmet Partisi

17 aralık Cumhuriyet savcısı Cemal Kara'nın 2012'de alınan bir ihbarla başlayan soruşturma sonucunda savcılığın talimatı ile ilgili mahkemenin arama kararları ile İstanbul Emniyet Müdürlüğü mali şubenin, aralarında 4 bakan, 3 bakan çocuğu, iş adamları, bürokratlar, kamu görevlileri ve bir banka müdürünün bulunduğu görevi kötüye kullanma, rüşvet, ihaleye fesat karıştırma iddiası ile yapılan operasyonudur.

Operasyonun tam da seçim arifesinde yapılması üç farklı kalemde yürütülen operasyonun bir günde açılması, AKP'nin Gülen cemaati ile derhaneler konusundaki anlaşmazlıkları, soruşturmayı yürüten savcı, hakim, emniyet güçlerinin Gülen cemaatine mensup olan kişilerden olması, cemaati destekleyen medya gruplarının meseleye dört elle sarılıp toplumu bu yönde yönlendirmeleri, soruşturmanın cemaatin bir operasyonu olduğu kanısını doğurmuştur. Operasyonun Türk ekonomisine verdiği zarar ve operasyonun Amerika'dan yönlendirilen tape ve video görüntüleri ile desteklenmesi de dış kaynaklı olduğu imajını doğurmuştur. Yıllardır Gülen cemaatine güvenmiş, onun yardım kurumlarına bağışta bulunmuş, kurbanlarını cemaate kestirmiş, medyasını takdirle izlemiş benim gibi AKP'ye oy veren seçimde şok etkisi yaratmıştır.

25 Aralık'ta Savcı Muammer Akkaş'ın Adliye önünde bildiri dağıtması ve "emniyet emirlerimi dinlemiyor" tarzındaki şikayeti, suç olan bir eylemi yaptırarak kadar savcıyı yönlendirenin bir dış talimat olduğu algısı oluşturmuştur. 25 Aralık soruşturmasının ikinci aşaması çok daha kapsamlı, devletin bütün büyük projelerini yürüten iş adamlarının tamamını içine alan, çok daha ağır ve sonuçları ekonomiye çok büyük zararlar verecek bir

soruşturmaydı. Soruşturma çok büyük bir gizlilik içerisinde yürütülmüş, soruşturmayı yürüten savcı ve emniyet mensupları amirlerine dahi bilgi vermemişler, Devletin ruhu duymamış, ya

herkese kuşku duyulduğundan ya da gerçekten bir darbe planlandığından mesele çok gizli yürütülmüştür. Ne yapılırdı yani, yolsuzluklara göz mü yumulsaydı? Şeklinde bir cevap verilebilir. Hayır, ama yöntem bu olmamalıydı. Şöyle olabilirdi mesela:

1- İhbarı alıp yolsuzluğu takip edip suçluları bulduğunda, üst mevkide birilerini dahi ilgilendiriyor olsa konu amire iletilip, daha üst mevkilere hatta başbakana ulaştırılabilirdi. İktidarı yakalamasının bir sebebi de önceki hükümetlerin yolsuzlukları olan ve yolsuzluklar ve rüşvet konusunda ülkenin karnesini büyük oranda düzeltmeyi başaran başbakan herhalde bu iddiaları da dikkate alıp gerekli müdahaleyi yapacaktı.

2- Ekonomik açıdan ülkeye büyük bir zarar veren bu soruşturmalar, 2.5 yıl bekletildikten sonra alelacele ve panikle, seçimlere az bir zaman kala, birçok kişiyi ve Türkiye Cumhuriyet Başbakanını itibarsızlaştırma amacı gütmeyen profesyonel bir şekilde yürütülemez miydi? Mevzu bahis Erdoğan değil, bir devletin başbakanı olduğundan, onun itibarını zedelemek ve binbir tezviraatla yurt dışındaki mercilere şikayet etmek, vatanını seven birinin asla yapmayacağı bir şeydir. Gülen cemaati ve ona bağlı Yazarlar vakfı, meselelerin cemaatle alakalı olmadığını söylüyorlar ama sosyal medyada Erdoğan aleyhtarı yayınlanan her türlü ses kaydını, video görüntüsünü, tapeleri yayın organlarında büyük bir zevkle, iştahla ve ısrarla yayınlıyorlar ve savunuyorlar. Bana göre doğruyu söylemiyorlar. Seçim arefesinde ortamı iyice germenin ülkeye hiçbir yararı olduğunu sanmıyorum. Bütün bu zararlar da 70 milyonun kul hakkı vardır. Kul hakkını Allah affetmez. Kim buna sebep oluyorsa mahşerde bunun hesabını çok acı ödeyecektir. Bunun için cemaat içerisindeki dostlarıma, yeğenlerime, evlatlarıma hep sabır telkin ettim ama maalesef o kadar bilenmişlerdi ki dinlemek dahi istemediler.

3- Şayet bu dinlemeleri yapan istihbarat elemanları, emniyet mensupları ve şahıslar gerçekten cemaat mensupları ise bilmeliler ki İslam, insanların mahremiyetine girmeyi yasaklamıştır. Bu ayrıca ahlaki de değildir. Kaldı ki dinlemelerin devletin en önemli mevkilerinde bulunan, Devlet sırlarını taşıyan siyaset ve Devlet adamlarının kullandığı kriptolu telefonlara kadar uzanması hiçbir şekilde izah edilemez. Bütün bunlar Erdoğan'ı itibarsızlaştırmak için yapılıyorsa bunun adına pireye kızıp yorganı yakmak denir ki koskoca cemaat içerisinde sağduyulu, ferasetli kimseler yok mudur diye insan üzülmemektedir. Hocaefendi'yi bu konuda aydınlatacak hiç mi akli başında bir talebesi yok? Yoksa Hocaefendi'yi her konuya vakıf, hiç hatası olmayan, rüyaları ile yanlışı doğruyu idrak edecek kadar Allah'ın üstün bir kulu gibi mi görüyorlar?

Operasyon zaten gezi olaylarında yeterince sinirleri yıpranmış başbakanı iyice çileden çıkardı. Zaten Kasımpaşalı karakteri, sözünü esirgemeyen yapısı başbakanın cemaat hakkında çok ağır ifadeler kullanmasına yol açmış ve cemaatle AKP arasındaki ipler kopmuştur. Başlangıçta Ak parti milletvekilleri ortamı yumuşatmak için çaba sarfetmişler ancak cemaat bu yumuşamaya destek olmamıştır. İlk başlarda cemaat mensuplarının attığı twitlerde AKP suçlanmamış, sadece Tayyip bey hedef alınmış, sonraları her iki tarafta da ipler iyice gerilmiş ve seçim arefesinde Türkiye'ye yazık edilmiştir. Hatta cemaatten yeğenimin facebook'tan

izlediğim savrulması da ibretliktir. İlk gönderdiği paylaşımlarda dershaneleri savunmuş, sonraki paylaşımında ‘Erdoğan gitsin oyum AKP’ye demiş, son zamanlardaki paylaşımlarında ‘oyum CHP’ye’ demeye başlamış ve sonra da devamlı CHP propagandası yapmaya başlamıştır. Düne kadar CHP hakkında “camileri kapattı, başörtüsünü yasakladı,

İmam hatipleri kapattı, ezanı Türkçeleştirdi...” diye paylaşımlar yaptığı CHP’yi birdenbire göklere çıkartmaya başlamış , düne kadar icraatlarını yerden göğe çıkardıkları Kadir Topbaş’ı birden bire yerin dibine batırmaya başlamış, düne kadar Şişli’de hiçbir icraat yapmadığını iddia ettikleri Sarıgül’e oy toplama sevdasına girismeye başlamışlardır. Bu riya’dır, hem dinen hem de ahlaken yanlıştır. Eğer bilerek bu yanlışa düşüyorlarsa Allah taksiratlarını affetsin.

CEMAAT VE AKP ARASINDAKİ GERGİNLİĞİN NEDENLERİ

Gülen cemaati ile AKP tabanının İslami görüş bakımından bir farkı yoktur. Olmamalıdır. Çünkü her iki topluluğun da referansı Kur’an’dır. Öyle olmalıdır. Bunun için bu kavganın başladığı tarihten itibaren hep sabrı tavsiye ettim. Birbirinizi incitmeyin, birbirinize iftira atmayın diye defalarca uyardım. Asr suresinde;

Asr’a andolsun ki İnsan hiç şüphesiz zarardadır. Ancak inanıp yararlı işler yapanlar, birbirlerine Hakkı ve sabrı tavsiye edenler hariç diye buyurulmasına rağmen sırf kırgınlıklarından, yani nefsleri ile hareket ettiklerinden zararı hakka tercih ediyorlar.

Neyse gelelim cemaat ve başbakanın bu çirkin kavgasına. Cemaatle başbakan arasındaki ilk ihtilaf Mavi Marmara meselesi ile başladı. İsrail Gazze üzerinde sıkı bir abluka uygulamış, oradaki Filistinlileri açlığa, yokluğa uğratıp dirençlerini kırmak için büyük bir zulüm başlatmıştı. Türkiye’de bir yardım kuruluşunun öncülüğünde çeşitli ülkelerden sağlanan yardımların oraya ulaştırılması için Mavi Marmara gemisi yola çıkarılmış ve Uluslararası sularda İsrail, Uluslararası hukuka aykırı olarak gemiye asker çıkarmış, silahsız insanları şehit etmiş, gemiye el koymuş, mürettebat ve yolcuları sorgulamaya almıştı. Sonuçta Türkiye İsrail’i Uluslararası mahkemeye vermiş ve İsrail Türkiye’ye tazminat ödemeye ve özür dilemeye mecbur kalmıştır. **Erdoğan’ın bu zulümlere karşı çıkışı bütün dünyada takdir ediliyor ve Erdoğan İslam aleminde, Türki cumhuriyetlerde ve eski Osmanlı tebalarının bulunduğu ülkelerde liderleşmeye başlıyor. Bu durum İsrail’i, Amerika’yı ve AB ülkelerini rahatsız ediyor ve ekonomisi de gitgide düzelen Türkiye bir tehdit olarak görülmeye başlıyor.** Bu durumun cemaati ve hocaefendiyi neden rahatsız ettiğini anlamakta gerçekten zorlanıyorum. Dünyanın dört bir yerindeki mazlum aç insanlara yardıma koşan Gülen cemaati iş Gazze olunca neden yardıma koşmamış, neden karşı çıkmıştır?

İkinci İhtilaf MİT krizi olarak karşımıza çıkıyor. Erdoğan, yıllardır Amerika’nın gizli servisi CIA ve İsrail’in gizli servisi mossad ile istihbarat alışverişi yapan MİT’i daha fazla millileştirmek için bir çaba sarfetmiş, MİT’i teknolojik yönden güçlendirmiş, CIA ve Mossad ile ilişkileri aşgari düzeye indirebilmek için MİT başına çok güvendiği Fidan’ı getirmişti. Çünkü CIA ve Mossad MİT’i istedikleri gibi yönlendirip menfaatleri doğrultusunda Türkiye’de operasyonlar yapıyorlardı. Bu kopuş Amerika’yı ve İsrail’i çok rahatsız etti. Açıkçası hocaefendiyi neden rahatsız ettiğini anlayabilmiş değilim. Belki MİT’in bebek katili Öcalan ile görüşmeler yapması ve çözüm süreci hocaefendiyi rahatsız etmiştir diye

düşünüyorum. Ancak bizzat hocaefendinin ağzından çözüm sürecine karşı değiliz beyanını duyunca iyice şaşırıp kalıyoruz. Çözüm sürecine karşı çıkış acaba sırf milli duygularımızın rencide olmasından kaynaklanan nefsi rahatsız eden, yıllarca çocuk katili diye adlandırdığımız bir katilin Devlet tarafından muhatap alınıp onunla görüşmeler yapılmasından mı kaynaklanıyor? Bunların hepsi haklı nedenler olarak görülebilir. Ancak unutulmamalı ki memleketinde ikinci sınıf vatandaş olduğunu kabullenmiş, devlet imkanlarından yeterince

yararlanamadığı konusunda kendisini inandırmış veya zaman zaman devletten zulüm görmüş, sonuçta dağa çıkıp devletle silahlı mücadeleye girmiş Kürtler arasında bile azınlıkta kalmış ama batıdan aldığı destekle mücadele veren bir grup var. Gerek PKK 'dan gerekse Türk askerinden her gün kayıplar veriliyor, askerlerimiz şehit oluyor, devlet bu mücadelede maddi ve manevi zarara uğratılıyorken bu durum daha ne kadar devam edebilirdi? Bunun için de bir çözüm sürecine ihtiyaç vardı. Her ne kadar bazı demokratik çözümler için hukuki düzenlemeler yapıldı ise de tam ve hızlı bir sonuç alınamamış ve bu cenazelerin gelmesini önlemek için kilit isim olan Öcalan'la görüşmeler MİT kanalı ile başlatılmıştır. Tek bir gencimizin ölüm haberini duymaktansa bin defa bebek katili ile müzakereyi yeğlerim .

Üçüncü ihtilaf İran ve Suriye olan ilişkilerle ilgili anlaşmazlıklardır. Türkiye bütün komşuları ile ilgili iyi ilişkiler kurmayı AKP hükümetleri zamanında şiar edinmiş ve bunu uygulamaya koymuştur. Türkiye'nin sadece dış politikası ile ilgili olmayıp aynı zamanda ekonomik gelişmesi için de gerekli olan buydu. İran nükleer enerji politikaları sebebiyle ve zaten ABD'de İsrail lobisinin etkisiyle İran düşman ilan edildiğinden İran'a ambargo konulmuştu. İran'dan petrol ve doğalgaz alan Türkiye bu durumdan hiç de memnun değildi. Türkiye İran ,Irak , Azerbaycan ve Rusya'dan aldığı petrol ve doğalgazı ülke içinde kullandığı gibi yurtdışına da ulaştırıyordu. Bunun için Türkiye, ambargoyu delmek adına ulusla arası hukuka uygun bir uygulama ile İran'la ticari ilişkilerini devam ettirdi. İşlemin nasıl işlediğini tam olarak bilemiyorum ama anladığım kadarı ile İranlı bir iş adamı olan Reza Zarrap yoluyla İran petrolü Türkiye'ye pazarlanıyor ve gelen petrolün ücreti de altın olarak uçaklarla İran'a iletiliyordu. Bu işlemlerde Halk Bankası önemli rol oynuyordu. ABD'nin Arap baharı projesini uyguladığı ülkelerin önceden hesaplarını dondurması Arap Ülkelerinde ABD'ye karşı kuşkuyu arttırmış ve büyük bir Arap sermayesi Halk Bankasına yönelmeye başlamıştı . Banka artık uluslararası güvenilirliği olan bir banka haline gelmişti. Bu durum ABD ve İsrail'i çok rahatsız etmiş ve Türkiye ayağını denk alması için uyarılmıştı. 17 aralık operasyonunun Halk Bankasına yönelmesinin en önemli sebeplerinden biri budur. Tabii bir de muta nikahı meselesi var. Muta nikahı aile yapısında derin yaralar açmış ve hile ile erkekleri zinaya kılıf uydurmaya yönelten bir sebep olmuştur. Ancak yeni bir konu değildir. Kendimi bildim bileli vardır ve bunun adı açıkça zinadır. Bu eğer İran'dan ihraç edilmişse kabahati İran'da değil, Müslümanlara İslam'ı doğru anlatamamakta aramak gerekir. Halbuki ondan daha yaygın olan uygulama, adına 'birliktelik' denilen, nikahsız ilişki şeklindedir ki, bu gerek medya tarafından gerekse sinema filmleri kanalı ile Batı kültüründen ihraç edilmiş bir kirliliktir. Vaazlarında hoca efendi bu konuya değinmesine rağmen, muta nikahı konusunda İran'a gösterdiği dili batıya karşı kullanamamıştır. Belli ki batı ile ilişkilerin kesilmesini istememiştir. ABD ve İsrail'in bu tutumunu anlıyorum ama cemaatin bu kadar İran karşıtı olmasını anlayamıyorum. İran İslam Cumhuriyeti acaba neden İsrail'den daha öncelikli düşman olarak görülüyor çözmekte zorlanıyorum . Hocaefendinin 28 şubattan önce yaptığı bütün vaazlarında göz yaşlarıyla İsrail'in Filistinde uyguladığı zulümler anlatılırken, dinler

arası diyalog sürecinden sonra aynı zulmü arttırarak yapmaya devam eden İsrail hiç ağıza alınmamış, adeta görmezden gelinmiştir. İran Şia'dır ama bizim din kardeşimizdir. Yani aynı Allah'a, aynı Peygamber'e inanıyoruz. Anlaşıyor ki hocaefendinin bir de mezhepler arası diyalog başlatması gerekiyor.

Gelelim Suriye meselesine... Suriye ta baba Esed döneminden beri Hatay meselesinden dolayı devamlı Türkiye'nin düşmanı olmuş, aynen Yunanistan gibi Türkiye aleyhine eline geçen bütün fırsatları kullanmıştır. Hatta Öcalan'ın ve PKK'nın yataklığını yapmıştır. Buna

rağmen Erdoğan gerek Suriye, gerekse Yunanistan'la iyi ilişkiler kurmuş, Beşer Esed ile karşılıklı ziyaretlerde bulunmuşlardır. Arap baharı başladığında olaylar Suriye'ye de yayılmış, Erdoğan Esed'e bir an önce demokratik açılımların yapılmasını tavsiye etmiş; ancak Esed hiçbir iyileştirme yapmazken muhalif güçlere çok sert cevap vermiş, yüzbinlerce insanı, çoluk çocuk demeden katletmiş, milyonlarca Suriyeli ise ülkelerini terk etmiştir. Bu insanların 600 bini aşkın kısmı Türkiye'de bulunmaktadır. Türkiye bu kadar büyük bir göç kendi ekonomisini de etkilemesine rağmen, insani amaçlarla kabul etmiş ve bu insanlara kucak açmıştır. Cemaat her nedense dünyanın ta öbür ucuna yardımlarını götürürken, Suriye'ye yardım konusunda geri planda kalmıştır. Suriye politikasında cemaatin tepkisini anlayamıyorum. Aslında hocaefendinin devlet yönetimine, dünyevi meselelere karışmasını da çok çok sakıncalı buluyorum. Bütün bunlar bende, ruhumda dayanılmaz sıkıntılar veriyor ve cemaatin çok yakından tanıdığım ihlaslı, inançlı mensuplarını tenzih ederek söylüyorum: **Şimdiye kadar pek çok sefer aldatıldığım halde hiçbir zaman kendimi bu kadar aldatılmış hissetmedim.** Yanlış düşünüyorsam Allah affetsin. Ama haklı isem Allah cemaatin bütün bunlara sebebiyet veren mensuplarına hidayet versin affetsin.

Gülen cemaati bu konulara nasıl bulaştı?

Bana göre 17 aralık operasyonu dış güçlerin, özellikle İsrail'in önceden kendisini rahat yönetebileceğini sandıkları Erdoğan'ın icraatlarıyla onları hayal kırıklığına uğratması sonucu başlatılan çok önceden düşünülmüş, planlanmış ve uygulamaya konulmuş bir operasyondur. Bu operasyonlar öyle anlaşılıyor ki başarılı oluncaya kadar devam edecektir. Bu yerel seçimler operasyonu yapanlar açısından bir referandum olacak, şayet Erdoğan oylarını muhafaza ederse büyük ihtimalle operasyondan vazgeçecekler, yok eğer oylarda belli bir düşüş olursa operasyonlar Türkiye Mısır ,Libya,Suriye ,Ukrayna gibi olucaya kadar devam edecektir.

17 Aralık operasyonu başladığında Başbakan, sanırım aldığı istihbarat doğrultusunda, operasyonun paralel devlet, neo-Ergenekon tarafından başlatıldığını belirtmiş ve operasyona çok sert tepki vermiştir. Paralel devlet, devlet içerisinde odaklanmış yetki sahibi bürokratların ,devlet memurlarının bu yetkilerini kullanarak devlet aygıtını ellerine geçirip devleti kendi istedikleri şekilde yönetmeleri anlamını taşır. Başbakana göre operasyonu başlatan kadrolar Gülen cemaatine bağlı polis,savcı ve hakimler olup, amirlerinden değil, emri sayın Gülen'den alan kadrolardır. Bu iddialara Gülen cemaatinden ve operasyonu yürüten şahıslardan kesin yalanlamalar gelmemiş, sadece Gazeteciler ve Yazarlar vakfı ne tam yalanlar, ne tam doğrular şekilde açıklamalar yapmışlardır. İşte tam bu sırada medyada cemaatin dua dediği, bizim gibi

Müslümanların da beddua dedikleri sayın Gülen'in görüntüleri yayınlanmış ve en azından cemaatin bu meselede bir taraf olduğu ortaya çıkmıştır.

25 Aralık'ta olaya Erdoğan'ın oğlunun ve devletten önemli ihaleler alan iş adamlarının dahil edilmesi meseleyi daha da derinleştirmiştir. Sonra Erdoğan ve oğlunun ses kayıtlarının internete düşmesi peşpeşe bir operasyon olduğu duygusunu pekiştirmiş, bilgisayarla haşır neşir olan AKP gençliği kayıtların montaj olduğunu fikrini benimsemiştir. Ben bile basit programlarla hem görüntüleri, hem sesleri istediğim gibi düzenleyebiliyorum. Bu durum profesyonellerin elinde çok daha inandırıcı olabiliyor. Bu yüzden bunun montaj bir kaset olduğu kanısındayım. Başbakanın dikkat et dinleniyor olabiliriz demesi gibi saçmalıklar, kayıttaki tuhaf sesler, konuşmanın seyrindeki kopukluklar bu kaniyi güçlendiriyor.

Yıllarca derin devlet tarafından zulme uğramış, belli devlet kurumlarına alınmamış, bu kadrolara girebilmek için kimliğini gizlemiş, okullarda başörtüsü yüzünden okuyamamış, hatta başörtüsünü furuattan sayıp başını açmış veya başörtüsü yerine peruk takarak girebilmiş olan cemaat mensupları AKP döneminde hemen hemen bütün sıkıntılarından kurtulmuş ve devlette önemli yerlere getirilmişlerdir. Hatta AKP'nin ilk iktidar döneminde neredeyse bir koalisyon gibi çalışmışlardır. Acaba ne oldu da bu ortaklık bozuldu? Aklım hafsalam gerçekten almıyor. Yüzeysel olarak düşünürsek dersane meselesi , devlet dairelerinde daha önemli mevkiiler alamama meselesi, devlet kadrolarında elde ettikleri bazı kadroları kaybetme kuşkusu gibi dünyevi meseleler sayılabilir. İhlasla Allah ve peygamber sevgisi ile yoğrulmuş Hocaefendi ve cemaatinin böyle dünyevi meselelere bu kadar sıkı sarılmalarını da anlamış değilim. Cemaatin iştiğal alanlarını genişletip, finans, iş dünyası gibi konulara da el atması belki de o halisen muhlisen Allah rızası ile çalışan ve çarpan kalplerde kirlenmelere yol açmış olabilir. Yanlış düşünüyorsam Allah affetsin.